

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

כבוד השופטת גילת שלו – אב"ד
כבוד השופטת דינה כהן
כבוד השופט איתי ברסלר-גונן

המאשימה מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז דרום (פלילי)

נגד

- הנאשמים
1. עבדאללה נצאצרה - ע"י עו"ד יוסף אלנאססרה
  2. ניהד נסאסרה - ב"כ עו"ד נאשף דרוויש
  3. שאדי אלנצאצרה - ב"כ עו"ד יאיר דרייגור
  4. נאגי אלסראיעה - ב"כ עו"ד ראוף נג'אר

גזר דין (חלקי)

- 1 השופטת גילת שלו - אב"ד:
- 2 רקע והשתלשלות העניינים בהליך
- 3 ביום 8.8.21 הוגש נגד הנאשמים כתב אישום בו יוחסו להם, בין היתר, עבירות של מעשה טרור של
- 4 יידוי אבן או ירי לעבר כלי תחבורה ועבירות נוספות הכוללות מניע גזעני, בשל מעורבותם באירועי
- 5 התפרעות אלימה בצומת נבטים שבכביש 31 בתאריכים 11.5.21-12.5.21, תקופת מבצע "שומר
- 6 החומות".
- 7 בתיק החלו להשמע הראיות, ובמהלך שנת 2024 הוצגו הסדרי טיעון בין המאשימה לבין הנאשמים,
- 8 שבמסגרתם הוגשו כתבי אישום מתוקנים, מהם נמחקה עבירת הטרור (ביום 27.4.24 לגבי הנאשם 1;
- 9 ביום 5.5.24 לגבי הנאשם 2; ביום 30.10.24 לגבי הנאשם 3; וביום 1.12.24 לגבי הנאשם 4).
- 10 לאחר תיקון כתבי האישום, הודו הנאשמים והורשעו בעבירות של יידוי או ירי של אבן או חפץ אחר
- 11 לעבר כלי תחבורה - ריבוי עבירות לפי סעיף 332א(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- החוק);
- 12 התפרעות - עבירה לפי סעיף 152 לחוק; וחבלה במזיד ברכב ממניע גזעני - עבירות לפי סעיף 413א
- 13 בנסיבות סעיף 144 לחוק. הנאשם 4 הורשע בנוסף בעבירה של סיוע למעשה פיזיות באש ממניע גזעני-
- 14 לפי סעיף 338א(3) בנסיבות סעיף 144 לחוק, יחד עם סעיף 31 לחוק.
- 15 במסגרת הסדרי הטיעון הוסכם, כי הצדדים יטענו בפני בית המשפט בנוגע לטענת הנאשמים להגנה
- 16 מן הצדק בשל אכיפה בררנית. בתמצית, דובר בטענה לאפליה פסולה אל מול מעורב נוסף באותו
- 17 אירוע, שלמאן אבו סריאעה (להלן- שלמאן), אשר בעניינו הוגש כתב אישום נפרד בעבירות קלות יותר
- 18 - עבירות של מעשה פיזיות באש ממניע גזעני והתפרעות, לבית משפט השלום; ובמסגרת הסדר טיעון,
- 19 תוקן כתב האישום בעניינו כך שהורשע בסיוע למעשה פיזיות באש (ללא המניע הגזעני) וסיוע
- 20 להתפרעות, והוא נדון לעונש מוסכם של 13 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.
- 21 לאחר שמיעת טיעוני הצדדים בעניין זה, נקבע בהחלטתנו מיום 29.1.25 (שניתנה ברוב דעות), כי קמה
- 22 לנאשמים הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית, אשר תובא בחשבון בעת גזירת העונש.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1 בהחלטה נקבע, כי מחומר הראיות עולה כי הונחה בפני המאשימה תשתית ראייתית מספקת כדי
2 לייחס לסלמאן עבירות דומות לעבירות שיוחסו לנאשמים, דהיינו מעבר לעבירות של מעשה פזיזות
3 באש והתפרעות, גם עבירות של יידוי אבנים לעבר כליתחבורה וחבלה במזיד ברכב, לפחות לגבי הלילה
4 הראשון; כי השיקולים לקביעת הקריטריונים הראייתיים לפיהם פעלה המאשימה בתיק זה (בשונה
5 מבתיקים אחרים), ועל בסיסם החליטה כי אין די ראיות להאשמתו של סלמאן באותן עבירות שבהן
6 הואשמו הנאשמים, לא הוסברו באופן מספק; וכי לא ברור מדוע החליטה המאשימה שלא להתבסס
7 על אמרתיו של סלמאן בחקירות השב"כ, זאת בהצטרף להפלתו במעשים ע"י הנאשמים 1 ו-4,
8 ולהתנהגותו המפלילה במהלך חקירותיו.

9 נוכח האמור נקבע בהחלטה כדלקמן:

10 **"התוצאה של הפעלת שיקול הדעת של המאשימה, במסגרתה הואשמו הנאשמים**
11 **בעבירות מן החמורות שבספר החוקים, אשר בתחילה כללו עבירה לפי חוק המאבק**
12 **בטרור, בפני הרכב תלתא בבית המשפט המחוזי; לעומת סלמאן שהיה לו חלק לא**
13 **קטן באירועים, ואשר הועמד לדין מלכתחילה בעבירות קלות משמעותית, ללא עבירה**
14 **לפי חוק המאבק בטרור, בבית משפט השלום; נוגדת עקרונות בסיסיים של שוויון,**
15 **צדק והגינות משפטית".**

16 לצד האמור נקבע בהחלטה, כי לאור מכלול נסיבות המקרה, לאור האינטרס הציבורי בהתחשב
17 בחומרת המעשים שביצעו הנאשמים, במשך יומיים רצופים, בתקופה בה בוצעו, ומאחר שאין מדובר
18 באכיפה בררנית שמקורה בזדון, האיזון הראוי בין עוצמת הפגם שנפל בהליך לבין האינטרס הציבורי,
19 ייעשה בדרך של התחשבות בשיקולי ההגנה מן הצדק בעת גזירת עונשם של הנאשמים.

20 לאחר שתוארה השתלשלות העניינים החריגה בהליך זה, הגיעה העת לגזור את דינם של הנאשמים.

21 כתבי האישום המתוקנים לפיהם הורשעו הנאשמים

22 בכתבי האישום המתוקנים שבעובדותיהם הודו הנאשמים, תואר בחלק הכללי הרקע למעשים: החל
23 בתאריך 13.4.21, במהלך חודש הרמדאן, התרחשו ברחבי הארץ, ובעיקר בירושלים, התפרעויות
24 ותקיפות שכללו אלימות, יידוי אבנים וחפצים לעבר אנשים וכלי רכב בעלי חזות או סממנים יהודיים,
25 התפרעויות ותקיפות נגד כוחות המשטרה והבטחון, כל זאת מתוך מניע גזעני ולאומני. בתאריך
26 10.5.21, יום ירושלים, החמירו ההתפרעויות בירושלים והתפשטו בערים מעורבות נוספות; ועם
27 תחילת מבצע "שומר החומות", בעקבות ירי רקטות מסיבי לאזור ירושלים ועוטף עזה, החלו הפרות
28 סדר אלימות במוקדים רבים ברחבי הארץ, שכללו בין היתר חסימת צירי תחבורה, יידוי אבנים
29 וחפצים לעבר אנשים וכלי רכב בעלי חזות או סממנים יהודיים ולעבר כוחות המשטרה והבטחון,
30 והבערת צמיגים, הכל על רקע לאומני.

31 עוד צוין בחלק הכללי, כי בלילות של ה-11.5.21-12.5.21 התרחשו הפרות סדר, חסימות צירי תחבורה
32 ויידוי אבנים לעבר כלי רכב בצומת נבטים שבכביש 31 (להלן- הצומת), ולמקום הגיעו אנשים רבים,
33 לרבות הנאשמים, בעקבות קריאות ופרסומים ברשתות חברתיות; ואלו הציתו צמיגים שהביאו
34 למקום על מנת לחסום את צירי התנועה בצומת, זרקו חלק מהצמיגים מהגשר שמעל הצומת לכביש,
35 ויידו אבנים לעבר כלי רכב שנסעו בצומת, תוך שפגעו בגוף כלי הרכב וניפצו שמשות. חלק מהנאשמים
36 גם ברר בין כלי הרכב הנוסעים, האם מדובר בערבי או יהודי, וסימן לחבריו האם ליידות אבנים או

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

- 1 לא; מרבית נהגי כלי הרכב הצליחו להחלץ, ביצעו פניית פרסה או נסעו במהירות בכביש, ונמלטו
2 מהמקום.
- 3 על פי עובדות כתבי האישום המתוקנים בהן הודו הנאשמים, בתאריך 11.5.21 ובתאריך 12.5.21
4 בשעות הערב, הגיעו הנאשמים לצומת ולגשר, לאחר שנודע להם על האירועים אחד מהשני או
5 באמצעות פרסומים ב"טיקטוק", על מנת לקחת חלק בהתפרעויות, בשעה שהיו שם גם אחרים רבים
6 נוספים.
- 7 בלילה הראשון, הגיע סלמאן ברכב לגשר שמעל הצומת, ופרק מהרכב יחד עם אחרים כ-10 צמיגים.
8 סלמאן החל לזרוק צמיגים מהגשר כאשר חלקם בוערים, ונאשם 4 סייע לו בכך, ואת הצמיגים שלא
9 הבעירו וכן עצים, הבעירו אחרים מתחת לגשר על מנת לחסום את ציר התנועה ולמנוע מעבר רכבים.
10 הצמיגים בערו על הכביש באופן שחסם את הנסיעה החופשית בכביש, ונהגים אשר הבחינו בהם
11 מרחוק, האטו את מהירות הנסיעה ואף עצרו בשל כך או בשל עומס התנועה.
- 12 במהלך שני הלילות הגיעו הנאשמים אל מתחת לגשר, מספר מטרים ליד הכביש, עם אחרים שחלקם
13 היו רעולי פנים. הנאשם 3 ביחד עם אחר שזהותו ידועה עמד בשולי הכביש, השניים הסתכלו על כלי
14 הרכב העוברים וסימנו למתפרעים ולמיידי האבנים, שביניהם הנאשמים, אלו מכלי הרכב נהוגים ע"י
15 יהודים על מנת ליידות לעברם אבנים, ואלו נהוגים ע"י ערבים כדי שלא לפגוע בהם, כשהנהגים
16 הערבים אף אותתו באיתות חירום והשמיעו מוזיקה בערבית על מנת למנוע פגיעה בהם. הנאשמים
17 ואחרים יידו אבנים רבות בגודל של כף יד לערך, לעבר כלי הרכב שנסעו כאמור בצומת ממרחק מטרים
18 ספורים.
- 19 בלילה של 11.5.21 יידה הנאשם 1 אבנים לעבר אוטובוס שנסע בצומת לכיוון ערד, פגע בחלקו האחורי
20 וגרם לניפוץ שמשה. אוטובוס קו 389 שהיה בדרכו מתל אביב לערד עם נוסעים, נפגע מיידוי אבנים
21 כאשר חלונות רבים נופצו, כולל השמשה הקדמית, דלת הכניסה הקדמית וחלונות רבים מצד ימין,
22 ואחת הנוסעות חשה ברע ופונתה באמבולנס מהתחנה המרכזית בערד.
- 23 באותו לילה נסע בכביש רכב פרטי, אשר נהגו עצר בסמוך לצומת וירד מרכבו כשהוא יורה מנשקו
24 האישי יריה אחת, ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה ירה בנשקו מהרכב בו נסע. חלק מהמתפרעים
25 וביניהם הנאשם 1 ברחו מהמקום, אך מתפרעים אחרים נותרו במקום עד שהגיעו כוחות משטרה
26 ופיזרו חלק מהמתפרעים באמצעות ירי גז. במהלך האירוע הזיקו מי מהמתפרעים לתאורה בצומת,
27 והצומת הוחשך.
- 28 הנאשם 2 צילם את ההתפרעויות והעלה סרטונים המתעדים אותן ל"טיקטוק"; וכן הניף דגל פלסטיין
29 אותו קיבל מנאשם 3.
- 30 בליל 12.5.21 נסעה בכביש משפחה הכוללת זוג ושלושה ילדים, וכאשר נתקלו בחסימה של צמיגים
31 ואבנים בצומת, נרגמו באבנים והמשיכו בנסיעה על הכביש החסום, ולאחר מכן נעצרו בשל תקרים
32 בשני הצמיגים הקדמיים של הרכב. בשל חששם, נותרו בני המשפחה לשבת בתוך הרכב כשהוא נעול,
33 כקילומטר ממקום האירוע; ופוונו מהמקום בסיוע אזרח ערבי שנסע במקום, אשר המפגינים ובהם
34 הנאשמים זיהו כי הוא ערבי ונתנו לו לעבור ללא פגע.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1 נוכח האמור, הורשעו הנאשמים בעבירות שפורטו לעיל.

2 **תסקירי שירות המבחן**

3 **תסקירי שירות המבחן בעניינו של נאשם 1**

4 **בתסקיר הראשון מיום 14.8.24** צוין, כי הנאשם 1 בן 24, רווק ללא ילדים המתגורר עם הוריו, סיים
5 12 שנות לימוד ועובד במפעל; נעדר עבר פלילי ושולל השתייכות לקבוצות תומכות טרור.

6 צוין, כי נאשם 1 שהה במעצר כחודשיים, לאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא, ובהמשך התנאים הוקלו.
7 בחודש מרץ 2022 שולב בקבוצת עצורי בית, הקפיד על הגעה סדירה למפגשים, שיתף לגבי קשיי מעצר
8 הבית, תחושות התסכול וחוסר האונים שחש, על כך שהשתתף באירוע מבלי לחשוב על ההשלכות ועל
9 חקירת השב"כ הטראומתית; אם כי היו מפגשים בהם התקשה לשתף ולהתייחס לתכנים שעלו
10 בקבוצה.

11 לגבי העבירות בהן הורשע, אמר הנאשם 1 כי נחשף לקריאה להגיע לצומת דרך "טיקטוק", היה מודע
12 למצב הבטחוני הרגיש במדינה באותה עת, והגיע למקום רק על מנת לצפות במתרחש ולא כדי לקחת
13 חלק פעיל, אך לבסוף מצא עצמו זורק אבנים לעבר אוטובוס וניפץ את השמשה. לדבריו, הושפע
14 מהקריאות ברשת החברתית לפגוע ביהודים, פעל ללא שיקול דעת וחיפש ריגושים, בעיקר לאור גילו
15 הצעיר. כן ציין כי הנאשמים 2 ו-3 הם קרובי משפחתו ואילו את נאשם 4 הוא מכיר באופן שטחי בלבד.

16 שירות המבחן פירט את גורמי הסיכוי לשיקום: צעיר, נעדר עבר פלילי או תיקים נוספים, גדל במשפחה
17 מתפקדת, בעל יציבות תעסוקתית, וההתרשמות היא כי המעצר וניהול ההליך מהווים חוויה
18 טראומתית ומרתיעה עבורו. מנגד פורטו גורמי הסיכון: מאפייני אישיות צעירים וחוסר בשלות, נטייה
19 להגרר ולהיות מושפע מהסביבה, ההתרשמות מחוסר הבנה לעומק של חומרת העבירות, וקושי
20 ביכולתו להעמיק ולבחון את העמדות שעמדו בבסיס התנהגותו האלימה ואת התנהלותו; וצוין כי
21 קיימת חשיבות בהשתלבותו בטיפול המשכי.

22 לאור חומרת העבירות, ומנגד הסכמתו של הנאשם 1 להשתלב בקבוצה טיפולית, גילו הצעיר, חששו
23 מריצוי עונש מאסר והעדר עבר פלילי, המליץ שירות המבחן על צו מבחן למשך שנה שבמהלכה ישולב
24 בקבוצת צעירים, לצד מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות.

25 **בתסקיר מיום 22.4.25** צוין, כי הנאשם 1 שולב בקבוצת צעירים בדצמבר 2024, הגיע ל-10 מתוך 12
26 מפגשים ועדכן אם נבצר ממנו להגיע; הוא נמצא בשלבי טיפול ראשוניים, מראה מחויבות גבוהה
27 להליך, מגלה רצינות בזיהוי דפוסים עברייניים ונכונות לבחון באופן ביקורתי את התנהלותו; משתף
28 בחוויותיו בהתאם ליכולותיו ולשלב בו הוא מצוי בהליך, מגלה פתיחות וכבוד כלפי חברי הקבוצה.
29 לאור האמור, שירות המבחן שב על המלצתו לצו מבחן למשך שנה, בו יימשך ההליך הטיפולי ועל
30 הטלת מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות.

31 **בתסקיר מיום 16.11.25** צוין, כי הנאשם 1 עתיד לסיים את השתתפותו בקבוצה הטיפולית ביום
32 23.11.25, כאשר מדובר בקבוצה טיפולית שיקומית ייעודית לצעירים, שמטרתה לחזק תחושת
33 שייכות, לפתח מיומנויות תקשורת וביטוי רגשיתוך עידוד לקיחת אחריות והכרה בדפוסים בעייתיים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1 במשך השתתפותו בקבוצה הנאשם 1 שיתף פעולה, גילה אחריות ומחויבות להליך והגיע לרוב
2 המפגשים, שיתף מעולמו האישי, לקח חלק פעיל בשיח הקבוצתי והראה הקשבה והכלה כלפי משתתפי
3 הקבוצה. שירות המבחן התרשם כי חל שינוי מהותי בהתנהלותו ברבדים שונים בחייו, כי הוא שומר
4 על יציבות תעסוקתית, מיסד את חייו, וצפוי להרחיב את התא המשפחתי בקרוב, וכי משפחתו מהווה
5 עבורו גורם מחזק בשמירה על יציבות בחייו.

6 שירות המבחן התרשם, כי הנאשם 1 לוקח אחריות מלאה על העבירות בהן הורשע ומביע חרטה
7 עמוקה על ביצועו, כי במהלך הטיפול הוא רכש כלים ומיומנויות להתמודד עם מצבי משבר בחייו; וכי
8 הוא מסיים את הטיפול הקבוצתי בהצלחה, לאחר הכרה בדפוסיו הבעייתיים, לקיחת אחריות מלאה
9 והבעת מוטיבציה לשינוי. נוכח האמור, שירות המבחן העריך כי הנאשם 1 אינו זקוק לטיפול נוסף
10 מעבר להשתתפותו בקבוצה ולכן לא המליץ על הטלת צו מבחן, אך שב על המלצתו להטיל עליו מאסר
11 בפועל שירוצה בעבודות שירות.

12 תסקירי שירות המבחן בעניינו של נאשם 2

13 **בתסקיר הראשון מיום 21.9.25** צוין, כי הנאשם 2 רווק, בן 24, נעדר עבר פלילי, אשר סיים 12 שנות
14 לימוד ועובד בשתי עבודות. נסיבותיו האישיות מורכבות, אביו נפטר כשהיה בן 4, אמו חולה בסרטן
15 משנת 2013 ומתקיימת מקצבת נכות, והוא גדל בתחושת בדידות וחוסר הכוונה, ללא דמויות הוריות
16 סמכותיות, ותיאר מצב כלכלי מורכב.

17 לגבי העבירות בהן הורשע, הנאשם 2 הודה בביצועו וביטא צער וחרטה עליהן; לטענתו הגיע למקום
18 מתוך סקרנות ושעמום לאחר שבן דודו, הנאשם 3, הציע לו להגיע, וראה את האירוע כמקום בילוי
19 בגלל הצעירים הרבים והאווירה שהיתה במקום שעוררה בו רצון לשייכות, ולכן הוא נסחף והשתתף
20 בהפגנה. עוד טען, כי באותה תקופה לא הבין את משמעות מעשיו ונוכחותו במקום, ולאור חוסר
21 הכוונה ודמויות סמכותיות בחייו, התקשה להפעיל שיקול דעת, אך בעקבות מעצרו הפיק לקחים
22 ושיקם את חייו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 חש מורתע מההליך הפלילי, הביע צער וחרטה,
23 והדגיש כי מעולם לא השתייך לארגון טרור או דגל באמונות המאפיינות אותו, שלל תחושת קיפוח
24 והזנחה מצד המדינה או תפיסות עולם אידיאולוגיות המעודדות רצון לפגיעה במדינה מצד בני
25 משפחתו.

26 שירות המבחן ציין, כי הנאשם 2 השתתף במסגרת תוכנית "חומש" בקבוצת דיאלוג ייחודית מטעם
27 משרד הרווחה בשיתוף פעולה עם הסניגוריה הציבורית, אשר התקיימה בשנת 2023 וכללה 15 מפגשים
28 שבועיים, במטרה לערוך דיון סביב השבר החברתי שנוצר בעקבות אירועי "שומר חומות"; הוא התמיד
29 בהגעה למפגשי התוכנית, לקח בהם חלק פעיל ומשמעותי, לקח אחריות על מעשיו והביע רצון להשתלב
30 בחברה בצורה מיטיבה. לאחר סיום התוכנית, הנאשם 2 וצעירים נוספים התנדבו פעם בשבוע
31 בחקלאות ביישובי עוטף עזה וסייעו בכל הנדרש.

32 שירות המבחן פירט את גורמי הסיכון בעניינו של נאשם 2, הכוללים העדר דמות הורית סמכותית
33 ומציבה גבולות, חיפוש אחר תחושת שייכות, והשפעה של הסביבה במצבים חברתיים. מנגד פורטו
34 גורמי הסיכוי ובהם העדר עבר פלילי או תיקים נוספים, העובדה שכיום הוא מזהה ומבין חומרת
35 מעשיו והשלכותיהם, שילובו והתמדתו בהליך טיפולי, והעובדה שההליך הפלילי מרתיע אותו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

- 1 לאור האמור, ובשים לב לאופי העבירות ופוטנציאל הפגיעה הטמון בהן ולגורמי הסיכוי, המליץ שירות
2 המבחן על הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר מותנה.
- 3 **בתסקיר מיום 26.11.25** שירות המבחן ציין, כי הנאשם 2 התקשה לזהות ולציין דפוסים אותם הוא
4 מבקש לשנות במסגרת הליך טיפולי, אך לאור ההליך השיקומי המשמעותי שעבר במסגרת תוכנית
5 "חומש" בשנת 2023, ומאחר שלא נפתחו תיקים חדשים, התרשם כי אין לו נזקקות טיפולית וכי
6 המענים השיקומיים שקיבל סייעו לו בעיבוד והפנמה של חומרת העבירות.
- 7 תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 3
- 8 **בתסקיר מיום 15.9.25** צוין, כי הנאשם 3 בן 28, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לשני ילדים בגילי 5-3, סיים
9 לימודיו לאחר 9 שנים כדי לסייע בכלכלת הבית ועובד בעבודות עפר.
- 10 במסגרת הליך המעצר הנאשם 3 הועמד בצו פיקוח מעצרים והשתלב בקבוצת עצורי בית בשירות
11 המבחן בין החודשים מרץ ודצמבר 2022; התמיד בהגעה למפגשים, ערך מאמצים לשיתוף פעולה ולקח
12 חלק פעיל בקבוצה.
- 13 אשר לעבירות בהן הורשע, הנאשם 3 ייחס את ביצוען לגילו הצעיר וטען כי לא חש בעל השלכות מעשיו;
14 ושירות המבחן התרשם כי הוא הצליח לבחון את התנהלותו הבעייתית, והוא בעל מודעות רבה יותר
15 להשפעת הרשתות החברתיות ולכך שפעל מתוך ריצוי ורצון לשייכות. הנאשם 3 ביטא עמדה חיובית
16 כלפי כוחות הבטחון, ציין כי גדל על ערכי כבוד ושלוש, הביע תמיכה בדו קיום והתנגדות לשימוש
17 באלימות וגזענות, ושלל שיוך לתנועה פוליטית או לארגון כלשהו.
- 18 הנאשם 3 דיווח כי בחודש ינואר 2023 הוצע לו להשתתף בתכנית "צדק מאחה קהילתי", במסגרתה
19 השתתף בקבוצת דיאלוג יהודית-ערבית למשך חצי שנה, שעסקה בחיבור והיכרות הדדית בין שתי
20 החברות וביכולת לקבל אחריות מלאה על המעשים. לדבריו, ההשתתפות בקבוצה היתה משמעותית
21 עבורו, והוא ציין כי מאז אירועי ה-7/10, הוא וחברי הקבוצה מגיעים לימי התנדבות בחקלאות, בניה
22 וגינון ברחבי הנגב המערבי לצורך שיקום היישובים ועידוד יישובם.
- 23 שירות המבחן סקר את גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם 3: דימוי עצמי נמוך ורצון למציאת שייכות,
24 רגישות להשפעות חברתיות והשפעות חיצוניות אחרות, נטיה לסמוך על אחרים ללא בחינת
25 סיטואציות סיכון, וקושי לשתף את קרוביו בקשייו ורגשותיו כדי לשמור על תדמיתו החיובית. לצד
26 זאת, פירט שירות המבחן את גורמי הסיכוי לשיקום: היותו בחור צעיר שהתא המשפחתי מהווה עבורו
27 מוקד לשינוי, יכולתו לזהות ולהבין את חומרת התנהלותו, העובדה שלא נפתחו נגדו תיקים חדשים,
28 חלוף הזמן, ההליך השיקומי שעבר שצמצם מוקדי סיכון, וקיומה של מוטיבציה לשינוי.
- 29 שירות המבחן סבר, כי הנאשם 3 זקוק להמשך התערבות טיפולית שתסייע בהעמקה בדפוסיו
30 הבעייתיים, אך הנאשם 3 שלל נזקקות טיפולית נוספת, וטען כי ההליכים בהם שולב ותהליך
31 התבגרותו סייעו לו, ולכן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

- 1 לאור חומרת העבירות ומנגד העובדה שמדובר במי שמאז ביצוען עבר תהליך התבררות משמעותי,
 2 המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם 3 עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד מאסר
 3 מותנה.
- 4 תסקירי שירות המבחן בעניינו של נאשם 4
- 5 **בתסקיר הראשון מיום 21.9.25** צוין, כי הנאשם 4 רווק, בן 25, נעדר עבר פלילי, עובד כמלגזן בשיווק
 6 תוצרת חקלאית; סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה במגמת כימיה, טרם מעצרו למד
 7 לתואר בסיעוד כשנה וחצי, אך לימודיו הופסקו, וכיום הוא בשנה השלישית ללימודי סיעוד במכללת
 8 חברון. כן תוארו בתסקיר נסיבותיו המשפחתיות המורכבות.
- 9 במסגרת הליך המעצר, שולב הנאשם 4 בקבוצת עצורי בית בשירות המבחן לתקופה של ארבעה
 10 חודשים, במהלכה התמיד בהגעה לקבוצה, לקח בה חלק פעיל וערך מאמצים לשתף פעולה.
- 11 אשר לעבירות בהן הורשע, הנאשם 4 הודה ולקח אחריות על ביצועו, וציין כי כיום הוא מבין שפעל
 12 באופן לא חוקי, מודע לפגיעה שעלולה היתה להגרם, ומביע בושה וצער על כך שהעבירות כללו
 13 מאפיינים של גזענות ופגיעה במדינה. לדבריו, הגיע לאירוע יחד עם סלמאן, שהוא קרוב משפחתו,
 14 כשהוא מודע לכך שמדובר באירוע גזעני-פוליטי ומתוך סקרנות, כאשר לא תכנן להשתתף
 15 בהתפרעויות, אך עם הגעתו חש רצון להשתתף ולהרגיש שייך לקבוצה. עוד טען, כי בעת ביצוע
 16 העבירות היה כבן 20 והתקשה להפעיל שיקול דעת בוגר, וייחס את השתתפותו לחוסר בגרות
 17 ולמאפייני אישיות לא בשלים; שלל שיוך לארגוני טרור, קיום תפיסות עולם אידאולוגיות המעודדות
 18 פגיעה בבטחון המדינה, או תחושת הזנחה וקיפוח. שירות המבחן ציין, כי על אף שלדבריו חלפו ארבע
 19 שנים והוא ערך הפקת לקחים עצמית, הנאשם 4 הביע רצון לשתף פעולה עמם.
- 20 שירות המבחן סקר את גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם 4, ובהם העובדה שגדל ללא דמות אב
 21 במערכת משפחתית מורכבת, מה שהוביל למאפיינים לא בשלים בעת ביצוע העבירות וחיפוש אחר
 22 תחושת שייכות, וקיומו של קושי בהפעלת שיקול דעת במצבי סיכון. לצד זאת פורטו גורמי הסיכוי
 23 לשיקום, ובהם היותו צעיר נעדר עבר פלילי וללא תיקים נוספים, העורך מאמצים לשקם את חייו
 24 כעולה מהשתלבותו בלימודי סיעוד; היותו בעל כוחות לשפר את מצבו ולהשתלב בחברה בצורה
 25 מיטיבה, כעולה מהשתלבותו בהליך טיפולי במסגרת הליך המעצר ומרצונו לשתף פעולה גם עתה.
- 26 לאור חומרת העבירות ופוטנציאל הפגיעה הטמון בהן, ובשים לב לגורמי הסיכוי שפורטו, המליץ
 27 שירות המבחן להטיל על הנאשם 4 עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה.
- 28 **בתסקיר מיום 26.11.25** ציין שירות המבחן, כי לאור חלוף הזמן, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן
 29 והליך השיקום החיובי שעבר במסגרת הליך המעצר, היותו נעדר עבר פלילי והעובדה שלא נפתחו
 30 תיקים נוספים, הרושם הוא כי אין נזקקות טיפולית, ולכן הנאשם 4 לא שולב בהליך טיפולי.
- 31
 32
 33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

טיעוני הצדדים לעונש

- 1
- 2 **ב"כ המאשימה** טען, כי במעשיהם פגעו הנאשמים בערכים של שמירה על הסדר הציבורי, שלטון
- 3 החוק, בטחון הציבור, שלמות הגוף והרכוש, תחושת הבטחון האישי והציבורי, החוסן הלאומי וסדרי
- 4 המשטר; וכי מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה מאד.
- 5 לדבריו, מדובר באירועים שהתרחשו במהלך שני לילות בתקופת מבצע "שומר החומות", עת המדינה
- 6 היתה נתונה לירי רקטות מסיבי, ובזמן שצה"ל נלחם באויבים מבחוץ, נפתחה חזית נוספת שבה אזרחי
- 7 המדינה השתתפו בהפרות סדר אלימות ברחבי הארץ נגד אזרחים אחרים; שכללו בענייננו גם יידוי
- 8 אבנים, הבערת צמיגים וחבלות ברכבים, כך שמעבר לנוק הפוטנציאלי שעלול אף להיות קטלני, נגרמו
- 9 גם נזקים בפועל. ב"כ המאשימה טען, כי על המתחם שייקבע להביא בחשבון את הנסיבות החמורות
- 10 של ההתפרעות עצמה ואת העובדה שמדובר בהתפרעות שנמשכה שני לילות ברצף.
- 11 נוכח האמור טען ב"כ המאשימה, כי יש לקבוע מתחם עונש הולם למעשיהם של הנאשמים 1, 2 ו-3
- 12 הנע בין 42 ל-60 חודשי מאסר בפועל, ולגבי הנאשם 4 שהורשע בעבירה נוספת מתחם הנע בין 45 ל-65
- 13 חודשי מאסר בפועל; כשלטענתו, המתחמים מבטאים את מדיניות הענישה הנהוגה בתיקים דומים,
- 14 והוא הפנה למספר פסקי דין בעניין זה.
- 15 אשר לאופן בו תבוא לידי ביטוי החלטת בית המשפט שקיבלה את טענת ההגנה מן הצדק, נטען כי
- 16 לטעמה של המאשימה יש בהחלטה כדי להביא לחריגה מדודה לקולא מהמתחמים להם עתרה. בי"כ
- 17 המאשימה הבהיר, כי לאור הנסיבות המקלות בעניינם של הנאשמים: גילם הצעיר, העדר עבר פלילי,
- 18 ההודאה וקבלת האחראיות, ההליכים הטיפוליים שעברו והנסיבות העולות מהתסקירים, היה מקום
- 19 למקם את עונשם ברף הנמוך של מתחמי הענישה, אך בשים לב להחלטת בית המשפט יש מקום
- 20 ל"הנמכה" נוספת ולחריגה מסוימת לקולא מהמתחמים; ולטעמו, העונש שראוי להטיל על הנאשמים
- 21 בנסיבות אלו הוא עונש הפחות בחצי שנה מהרף התחתון של המתחמים.
- 22 אשר לעונש שהוטל על סלמאן בפרשה זו, טען ב"כ המאשימה כי סלמאן נדון לעונש של 13 חודשי
- 23 מאסר במסגרת הסדר טיעון "סגור", בגין עבירת סיוע שבוצעה בלילה אחד בלבד, כך שבכל מקרה
- 24 לטעמו המלצת שירות המבחן בנוגע לנאשמים אינה מתיישבת עם עקרון ההלימה או עם עקרון
- 25 אחידות הענישה, ולא ניתן להסתפק בעניינם בעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.
- 26 יצוין, כי לאחר שמיעת הטיעונים לעונש (בדיון שהתקיים ביום 12.11.25), בהמלצת בית המשפט, או
- 27 הצדדים בדברים ואף התקיימה ישיבה בין נציגי הסנגוריה הציבורית המחוזית לבין פרקליט המחוז.
- 28 בעקבות האמור, ביום 26.1.26 הגישה המאשימה הודעה ובה עדכנה כי הגם שהצדדים לא הגיעו
- 29 להסכמה עונשית, המאשימה סבורה כי בשים לב למכלול הנסיבות ולהערות בית המשפט במעמד
- 30 הדיון, יש מקום להקלה נוספת בעתירתה העונשית, כך שתופחת תקופה של שנה מהרף התחתון של
- 31 מתחמי הענישה. לאור האמור, עתרה המאשימה בסופו של דבר להטיל על הנאשמים 1-3 עונש של 30
- 32 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם 4 עונש של 33 חודשי מאסר בפועל, כל זאת לצד ענישה נלווית.
- 33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

- 1 **ב"כ הנאשם 1** טען, כי הנאשם 1 בן 25, ממשפחה נורמטיבית, התחתן לאחרונה ואשתו בהריון, עובד
 2 במפעל "רותם" שהוא מפעל מסווג, שם עבד גם לפני מעצרו; כי הוא הודה בעבירות שיוחסו לו בכתב
 3 האישום המתוקן, לאחר תיקון משמעותי, והביע חרטה על ביצועו; היה עצור כחודשיים, ומאז שחרורו
 4 במשך כ-4 שנים לא ביצע כל עבירה, כאשר מדובר באירוע בודד ונקודתי בחייו, אשר לא מאפיין את
 5 עברו או את עתידו.
- 6 לטענתו, אין מחלוקת שמדובר באירועים לא פשוטים, אך בית המשפט קיבל את הטענה של הגנה מן
 7 הצדק ביחס לסלמאן שהיה הדמות הדומיננטית באירוע, הוא זה שהתחיל את האירוע, שהביא
 8 צמיגים, הבעיר אותם וזרק אותם מעל הגשר, והיה יחד עם אותה קבוצה של צעירים, ולגביו הוגש
 9 כתב אישום בבית משפט שלום; ולמרות שבשונה מנאשם 1 לסלמאן עבר פלילי לא פשוט, הוא נדון
 10 בהסדר טיעון "סגור" ל-13 חודשי מאסר על אותם מעשים. על כן טען, כי אין הצדקה למתחם העונש
 11 לו עתרה המאשימה בעניין הנאשמים, השונה לחלוטין מהעונש לו עתרה לגבי סלמאן.
- 12 הודגש, כי עניינו של הנאשם 1 שונה מעניינו של סלמאן גם בכך שהוא עבר הליך שיקומי, ומתסקיר
 13 שירות המבחן עולה כי הוא הודה ולקח אחריות, הגיע לכל המפגשים שהתקיימו בקבוצה הטיפולית,
 14 מראה מחויבות גבוהה להליך, ומביע נכונות לבחון באופן ביקורתי את התנהלותו בעבירות. על כן
 15 נטען, כי בשים לב לנסיבות המקרה ולאור המלצת שירות המבחן להטלת צו מבחן, יש להתחשב
 16 בשיקולי שיקומו של הנאשם, בהתאם לסעיף 40ד לחוק ולחרוג באופן ניכר ממתחם הענישה שהציעה
 17 המאשימה, ולהטיל על הנאשם 1 צו מבחן ושל"צ, או עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות,
 18 כהמלצת שירות המבחן.
- 19 **ב"כ הנאשם 2** טען, כי קבלת טענת ההגנה מן הצדק אמורה להשפיע על המתחם שייקבע ולא להתבטא
 20 בחריגה מהמתחם, וכי המתחם שיש לקבוע בעניינו של הנאשם 2 נמוך משמעותית מהמתחם לו עתרה
 21 המאשימה, ואמור להתחיל במאסר בדרך של עבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל.
- 22 בהקשר זה הדגיש ב"כ הנאשם 2, כי הטענה של הגנה מן הצדק אינה מתייחסת רק לאחידות הענישה
 23 אל מול העונש שהוטל על סלמאן, אלא נובעת מכך שהמדינה בחרה ליחס לנאשמים עבירות חמורות
 24 משמעותית בגין אותו אירוע ואותם מעשים, ומהעמדתם של הנאשמים לדין בבית משפט מחוזי בהרכב
 25 שלושה שופטים, בעוד שלסלמאן יוחסו עבירות קלות יותר. על כן, לטעמו המתחם אמור להיות נמוך
 26 משמעותית מזה שהיה אמור להקבע בהתאם לעבירות בהן הורשעו הנאשמים, ולהגזר מרמת הענישה
 27 בגין העבירות שבהן הורשע סלמאן. לטענתו, הגם שהנאשמים הורשעו בעבירות שבוצעו במשך שני
 28 לילות, מדובר בשיקול שאינו מכריע שכן עדיין מדובר באירוע אחד; ויש להביא בחשבון את העובדה
 29 שסלמאן, שהיה אחד מיוזמי האירוע, נדון לעונש של 13 חודשי מאסר בהסדר טיעון, הגם שהוא בעל
 30 עבר פלילי מכביד, כך שלמעשה המדינה הקלה עם סלמאן פעמיים, הן בייחוס עבירות קלות יותר והן
 31 בענישה. נוכח האמור נטען, כי עקרון אחידות הענישה, בשילוב עם הנתונים האינדיבידואליים של
 32 הנאשם 2: העדר עבר פלילי, הגיל הצעיר והתסקיר החיובי, מחייב מתן הקלה משמעותית יותר לנאשם
 33 2 יחסית להקלה שניתנה לסלמאן.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

- 1 ב"כ הנאשם 2 הדגיש, כי הנאשם 2 לקח אחריות מלאה, הודה בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום
2 המתוקן גם בפני בית המשפט וגם בפני שירות המבחן, התנהל בצורה חיובית מול שירות המבחן
3 ובהליך השיקומי, ובסופו של דבר העבירות בהן הורשע לא כללו עבירות טרור.
- 4 לעניין הליך השיקום נטען, כי הפרשנות הנוקשה של בתי המשפט לתיקון 113 ולאפשרות החרגה
5 ממתחם הענישה בגין שיקום, מחטיאה את כוונת המחוקק; כאשר החרגה מהמתחם לא אמורה
6 להשמר רק למקרים של הליך שיקומי אינטנסיבי כמו למשל מי שעבר הליך גמילה במוסד סגור, אלא
7 גם לאדם נורמטיבי כמו הנאשם 2, שזו הסתבכותו הראשונה, אשר עבר תהליך שמבסס את המסקנה
8 שמדובר במעידה חד פעמית וכיום הוא נמצא במקום אחר.
- 9 ב"כ הנאשם 2 טען כי מרשו הוכיח שהוא השתקם, כאשר העבירות בוצעו בשנת 2021, הוא שוחרר
10 ממעצר לאחר כחודשיים, ומאז במשך כ-4 שנים לא מעד ולא ביצע כל עבירה, והוא מנהל אורח חיים
11 נורמטיבי למרות הרקע הסוציאקונומי הקשה ממנו הגיע. בתקופה האמורה הנאשם 2 השתתף
12 בקבוצת "צדק מאחיה" ייחודית, שהוקמה בשיתוף הסגוריה הציבורית ומשרד הרווחה בהמשך
13 לאירועי "שומר החומות", וכללה מפגשים בין צעירים יהודים וערבים, כאשר לרוב המשתתפים זו
14 היתה הפעם הראשונה בה נפגשו באופן ישיר עם בני המגזר האחר. לדבריו, התובנות מהקבוצה הובילו
15 את הנאשם 2 למקום אחר מבחינת התובנה ותחושת השייכות, ולא בכדי לאחר פרוץ מלחמת "חרבות
16 ברזל" הוא התנדב באופן קבוע ביישובי עוטף עזה כדי לסייע לחקלאים.
- 17 נוכח האמור נטען, כי בלי קשר לגובה המתחם שייקבע ע"י בית המשפט, יש לחרוג ממנו באופן
18 משמעותי בשל שיקולי שיקום. ב"כ הנאשם 2 הוסיף בהקשר זה, כי אם ייגזר על הנאשם 2 מאסר
19 בפועל, על סמך נסיון העבר הוא יסווג כאסיר בטחוני, מה שיוביל לכליאה בתנאים קשים לצד
20 מחבלים, ועלול להרוס את ההליך השיקומי שעבר, לגרום לרגרסיה ואף לאימוץ נורמות שליליות,
21 והדבר יפגע אף באינטרס הציבורי.
- 22 **ב"כ הנאשם 3** טען, כי הפניית ב"כ המאשימה למדיניות הענישה העולה מהפסיקה משקפת חוסר
23 הבנה של החלטת בית המשפט, שקיבלה את טענת ההגנה מן הצדק בנוגע לאכיפה בררנית כלפי
24 סלמאן, לגביו טענו חוקרי שב"כ כי הוא "ראש השועלים" ויוזם האירוע; כאשר חלקו של סלמאן היה
25 גדול בהרבה מזה של נאשם 3, ולכן לא ניתן להתאים את עונשו של נאשם 3 לעונש שהוטל על סלמאן.
26 במסגרת השלמת טיעונו בכתב מיום 26.11.25 טען, כי התוצאה המפלה של פעולות האכיפה מצדיקה,
27 בין היתר, התייחסות ממשית לכך במסגרת גזירת העונש; ולאור העובדה שעל סלמאן נגזר עונש של
28 13 חודשי מאסר בפועל חרף עברו הפלילי המכביד, יש לקבוע רף ענישה זה כרף העליון במתחם העונש
29 בעניינו של הנאשם 3.
- 30 ב"כ הנאשם 3 הפנה לתסקיר, וטען כי הגם שמדובר בתסקיר חיובי, הוא "חוטא במהותו" ומתייחס
31 בצמצום להשתתפות הנאשם 3 בקבוצת "צדק מאחיה". כן הפנה לדוח סיכום ההשתתפות בקבוצת
32 "דיאלוג צדק" (הדוח עצמו צורף להשלמת הטיעונים בכתב), ממנו עולה כי דובר ב-15 מפגשים בני
33 שעותיים ועוד שני מפגשים בני שש שעות, שהנאשם 3 התמיד בהגעה אליהם, השתתף באופן פעיל, היה
34 דמות מרכזית וחשובה בקבוצה והמשתתף הבוגר בה, והיווה גורם מחבר ומפייס בקונפליקט בין
35 המשתתפים, הפגין יכולת לבחון באופן ביקורתי ולגנות את התנהלותו באירועים. עוד צוין, כי לאחר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

- 1 סיום התוכנית, הנאשם 3 החל תהליך קבלה לקורס חובשים על מנת להתנדב כחובש וכנהג אמבולנס,
 2 ולאחר פרוץ מלחמת "חרבות ברזל" ביקש יחד עם חברי קבוצתו לסייע, והם הגיעו להתנדב ביישובי
 3 עוטף עזה במשך תקופה ארוכה, וסייעו לחקלאים ולתושבים שחזרו להתגורר בבתיהם. נוכח האמור
 4 נטען, כי הנאשם 3 שפעל בניגוד לחוק והושפע מסרטונים ומהלכי רוח שונים כמו צעירים אחרים, עבר
 5 תהליך ותפנית ברורה ומשמעותית.
- 6 לאור האמור עתר ב"כ הנאשם 3 לקבוע מתחם הנע בין עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ועד 13
 7 חודשי מאסר בפועל, ולאור ההליך שעבר הנאשם 3, חלוף הזמן והמלצת שירות המבחן, עתר להטיל
 8 עליו עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.
- 9 **ב"כ הנאשם 4** הצטרף לטיעוני ב"כ הנאשמים 1-3 וציין, כי מתחם הענישה בתיק זה, לאחר שבית
 10 המשפט נחשף למלוא האירוע וקיבל את טענת ההגנה מן הצדק, צריך להקבע במנותק מפסיקה שדנה
 11 בעבירות דומות במקרים "רגילים", שכן מלאכת הענישה אינה סיסטמית. לטענתו, נקודת המוצא
 12 צריכה להיות העונש שהוטל על סלמאן, לא רק בגלל החלטת בית המשפט, אלא גם מאחר שהוא היה
 13 הרוח החיה באירוע, מבוגר מיתר הנאשמים, והוא שהביא את הצמיגים ברכב, הבעיר אותם והשליך
 14 אותם מעבר לגשר, והדבר היווה עליית מדרגה באותה התפרעות לא חוקית.
- 15 עוד נטען, כי אילו היינו בוחנים את הדברים במועד הגשת כתב האישום, לקראת סוף מבצע "שומר
 16 החומות", ניתן היה לקבל את טענות המאשימה לגבי האינטרס הציבורי המחייב נקיטה ביד קשה
 17 באירועים אלו; אך בעקבות אירועי ה-7/10, כאשר האזרחים הבדואים, לרבות הנאשמים, חוו על
 18 בשרם את המלחמה, ספגו טילים ללא מיגון ביישוביהם בפזורה, וארגון החמאס רצח וחסף יהודים,
 19 ערבים ובדואים ללא אבחנה, חלה תפנית בתפיסה והוברר כי הם אינם תומכים בחמאס, ולא רואים
 20 עצמם חלק ממנו אידיאולוגית או רעיונית.
- 21 נוכח האמור, לאור תיקון כתב האישום והעובדה שנאשם 4 לא הורשע בעבירה של מעשה טרור, ולאור
 22 קבלת הטענה של אכיפה בררנית, עתר ב"כ הנאשם 4 לקבוע מתחם ענישה המתחיל במספר חודשי
 23 מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל.
- 24 ב"כ הנאשם 4 הפנה לנסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם 4 כעולה מהתסקיר, לעברו הנקי,
 25 לחלוף הזמן הרב ולעובדה שלא נפתחו לו תיקים נוספים מאז האירוע; לשיתוף הפעולה המלא שלו
 26 עם שירות המבחן, ולמאמצים שהוא עושה כדי לשקם את חייו, כאשר למרות שלימודיו הופסקו בשל
 27 מעורבותו באירוע, הוא השתלב באוניברסיטה ומצוי בשנה האחרונה ללימודי סיעוד, מתוך רצון לסייע
 28 לזולת. לטענתו, הנאשם 4 לא השתתף בתוכנית "צדק מאחיה" למרות שהיה מעוניין בכך בשל כשל
 29 בייצוג, ולאחר שהוחלף ייצוגו כבר לא ניתן היה לשלבו בתכנית שכבר היתה בעיצומה.
- 30 עוד הדגיש, כי הנאשם 4 היה צעיר מאד בעת ביצוע העבירות, ללא אידיאולוגיה או תובנה לגבי
 31 השלכות מעשיו; כאשר כיום הוא מתבייש במעשיו, ובמיוחד ברקע הגזעני שלהם, ועושה כל שביכולתו
 32 לתקן את דרכיו; וטען, כי שליחתו למאסר בפועל בכלא בטחוני, בתנאים קשים ולצד אסירי חמאס,
 33 עלולה לקטוע את תהליך השיקום ואת לימודיו ולפגוע בהם קשות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1 נוכח כל האמור, עתר ב"כ הנאשם 4 לחרוג מכל מתחם ענישה שייקבע מטעמי שיקום, ולחלופין, למקם
2 את הנאשם 4 בתחתית המתחם שייקבע.

3 ב"כ הנאשם 4 הגיש פסיקה אשר משקפת לטעמו את העונש ההולם בנסיבות העניין.

4 דברם האחרון של הנאשמים

5 **הנאשם 1** הביע צער על מעשיו; סיפר שהיה בקבוצה טיפולית טובה ומעניינת במשך כמעט שנה, בה
6 השתתף מדי שבוע, פגש אנשים ולמד מהדברים ששמע, ונותרו לו שני מפגשים בקבוצה; ושהשתתף
7 לפני כן במשך חצי שנה בקבוצת עצורים.

8 **הנאשם 2** ציין כי במועד ביצוע העבירות היה בן 19, כמעט קטין, והביע צער על מעשיו ועל האנשים
9 שנפגעו בהפגנות, מבין שזו היתה טעות ושעל טעויות משלמים. הוא הדגיש כי כיום הוא בן 24, ולאחר
10 שחלפו כמעט חמש שנים הוא השתנה לגמרי, אינו אותו אדם ואין לו אותן מחשבות.

11 **הנאשם 3** הביע כעס ובושה על מעשיו והצהיר שיקבל כל עונש. הוא סיפר שהתנדב בעוטר עזה,
12 ושבעבודתו כמפעיל ציוד כבד אף עבד עם גורמי הצבא בעזה וסייע לבניית סוללות נגד טילים כדי להגן
13 על חיילים; וכן ציין כי הוא אב לשני ילדים בני 4 ו-5, אביו נכה, והוא כבן הבכור, היחיד שעוזר לו.

14 **הנאשם 4** ביקש סליחה והביע צער על מעשיו ועל כל פגיעה באדם ובכל העם; אמר שמה שעשה היה
15 מקרה קיצוני מאד, והדגיש שאינו מנסה להתחמק מעונש, אלא להסביר כיצד דעותיו השתנו מאז
16 האירוע. לדבריו כיום הוא אדם אחר ולאחר שבעבר פגע באחרים, כיום הוא מטפל באנשים, סטודנט
17 לסיעוד, שאמור לסיים את לימודיו בעוד 8 חודשים, ובכוונתו להיות בצד הטוב של החברה; והוא
18 הבטיח שלעולם לא יעמוד שוב בבית המשפט כנאשם. עוד ציין, כי ביקש מקצינת המבחן לשלב אותו
19 בקבוצה אך לא קיבל מענה, והוא מוכן להתנדב בכל מקום ובכל זמן.

20 דיון והכרעה

21 כאמור בהחלטתנו לפיה קמה לנאשמים ההגנה מן הצדק, לקביעה זו יינתן משקל בעת גזירת דינם של
22 הנאשמים. הצדדים נחלקו ביניהם הן לגבי מידת ההקלה בעונש שיש לתת לנאשמים בנסיבות העניין;
23 והן לגבי האופן שבו תיושם ההקלה, קרי האם היא תתבטא בקביעת מתחם מקל (כפי שטענו
24 הסנגורים) או בחריגה מהמתחם (כפי שטענה המאשימה).

25 בחוק אין התייחסות לסוגיה זו, למעט האמור בסעיף 40א(9) לחוק, המאפשר שקילה של "התנהגות
26 רשיוות אכיפת החוק" במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, דהיינו כשיקול שיש לשקול
27 בקביעת העונש בתוך המתחם. הסוגיה אף טרם נדונה בהרחבה בפסיקה, הגם שנשמעו קולות לכאן
28 ולכאן, והוסכם כי סעיף 40א(9) לחוק אינו מספק מענה לצורך בהקלה בעונש מחמת הגנה מן הצדק.

29 בע"פ 7621/14 גוטסדינר נ' מדינת ישראל (1.3.17) (להלן- עניין גוטסדינר), התייחס כבוד השופט
30 הנדל לסוגיה, כדלקמן:

31 "מהו הקשר אפוא בין טענה להגנה מן הצדק ותיקון 113 לחוק העונשין? התשובה
32 לכך כפולה – מהותית ופורמאלית. במובן המהותי, יש חפיפה מסוימת בין שתי
33 המסגרות והעניין מעיד על אחידות בתפיסה העונשית. מכאן נסיק שכשם שהגישה
34 העונשית בשיטה הישראלית היא אינדיבידואלית, כך גם יישום טענת הגנה מן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1 הצדק. ואולם לצד החפיפה החלקית, יש הבדלים מהותיים בין שתי המסגרות. החלת
2 הדוקטרינה משמעותה היא, כפי שצינתי, שעוצמת הנסיבות העוטפות את רגע
3 האירוע היא כזו שיש בה כדי להשפיע לא רק על הנסיבות שאינן קשורות בביצוע
4 העבירה, אלא אף על מעשה העבירה עצמו. במובן הפורמאלי, הדבר בא לידי ביטוי
5 בכך שבעוד שההתחשבות בנסיבות העבירה שאינן קשורות בביצועה, על פי תיקון
6 113 לחוק העונשין, עשויה להשפיע רק על גזירת העונש בתוך המתחם שנקבע; החלת
7 הגנה מן הצדק עשויה להשפיע אף על קביעת מתחם העונש עצמו, או ליתר דיוק, על
8 נקודת ההתחלה ואף על נקודת הסוף של התוצאה העונשית" (פסקה 50 לפסק הדין,
9 ההדגשה לא במקור - ג.ש).

10 יצוין, כי הגם שהשופטים עמית (כתוארו אז) וברק-ארז הצטרפו לתוצאה אליה הגיע השופט הנדל
11 בפסק הדין בעניין גוטסדינר, הם לא התייחסו לסוגיה זו. עם זאת, השופטת ברק-ארז התייחסה
12 לסוגיה במאמרה "אכיפה בררנית והזכות לשוויון בהליך הפלילי", שם ציינה כי "אי-שוויון באכיפה
13 צריך להיחשב שיקול היורד לשורשו של הליך הענישה, שאינו כפוף במישרין להבחנה הקבועה כיום
14 בחוק העונשין בין נסיבות הנוגעות לביצוע העבירה לבין נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה";
15 והביעה דעתה, כי קיומה של אכיפה בררנית אינה קשורה בביצוע העבירה ולכן התחשבות בה אינה
16 יכולה להשפיע על המתחם, אך היא אינה מוגבלת רק ליישום המצומצם של סעיף 40א(9) לחוק, אלא
17 מאפשרת חריגה לקולא ממתחם הענישה (ספר עדנה ארבל 119, בעמ' 135-136; וראו גם ספרו של יי
18 נקדימון "הגנה מן הצדק" בעמ' 466).

19 בענייננו, כאמור, עניינה של ההגנה מן הצדק הוא באכיפה בררנית אל מול סלמאן, אשר הועמד לדין
20 בעבירות קלות משמעותית מאלו שיוחסו לנאשמים, ואף ניתנה לו הקלה נוספת במסגרת הסדר
21 הטיעון, על אף שמחומר הראיות עלה שחלקו בביצוע העבירות היה דומה לשל הנאשמים, לפחות ביחס
22 ללילה הראשון בו התרחשו האירועים. נוכח האמור, בשים לב לדמיון במעשים מחד, ולפער הרב בין
23 העבירות שיוחסו לסלמאן והעבירות שיוחסו לנאשמים, אני סבורה כי קבלת טענת ההגנה מן הצדק
24 בענייננו משפיעה על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ועל קביעת גבולות המתחם, כפי שקבע כב'
25 השופט הנדל בעניין גוטסדינר.

26 נוכח האמור, אקבע להלן את מתחם העונש ההולם, תחילה תוך בחינת הקריטריונים הקבועים בסעיף
27 40ג(א) לחוק, ולאחר מכן אבחן את ההשפעה שיש לתת לשיקולי ההגנה מן הצדק בנסיבות המיוחדות
28 של ענייננו על גבולות המתחם.

29 לאחר קביעת המתחם אבחן האם יש לגזור את דינם של הנאשמים בתוך המתחם שנקבע, בהתאם
30 לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, או האם יש לקבל את עתירת הסנגורים לחריגה מהמתחם
31 בשל שיקולי שיקום.

32 קביעת מתחם העונש ההולם

33 סעיף 40ג(א) לחוק קובע, כי מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה - עקרון
34 ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה
35 הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

- 1 הנאשמים לקחו חלק בהתפרעות המונית שכללה יידוי אבנים לעבר כלי רכב שעברו בכביש והשלכת
2 צמיגים בוערים לכביש שחסמו את המעבר בו, תוך הפרת הסדר הציבורי, גרימת סיכון ממשי והטלת
3 מורא על הנוסעים בכביש.
- 4 הגם שהאירועים המתוארים בכתב האישום התפרשו על פני יומיים, אין מחלוקת בין הצדדים כי
5 מדובר באירוע אחד, אשר יש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.
- 6 במעשיהם של הנאשמים, בהגיעם לזירת האירוע במשך יומיים רצופים על מנת לקחת חלק
7 בהתפרעויות ובהפרות הסדר שהתרחשו במקום, תוך יידוי אבנים כלפי כלי רכב שנסעו בצומת ממרחק
8 של מטרים ספורים וסיוע להבערת צמיגים ע"י הנאשם 4, פגעו הנאשמים בערכים חברתיים מוגנים
9 של שמירה על הסדר הציבורי, שלום הציבור ובטחונו, שמירה והגנה על זכות הקניין והאוטונומיה של
10 הפרט, חופש התנועה ושלטון החוק.
- 11 יתרה מכך, המעשים נעשו בעיצומו של מבצע "שומר החומות", ימים בהם מדינת ישראל היתה נתונה
12 במצב של מתיחות בטחונית, שכללה גם ירי רקטות מסיבי על ידי ארגוני הטרור בעזה מבחוץ, בעוד
13 שברחבי הארץ התחוללו הפרות סדר אלימות כלפי אזרחים וכוחות הבטחון, על רקע לאומני; כאשר
14 באירועים בהם נטלו חלק הנאשמים האלימות הופנתה כלפי אזרחים יהודים, תוך בחינה של כלי הרכב
15 ואבחנה בין כלי רכב הנהוגים ע"י יהודים שלעברם יודו אבנים לבין כלי רכב הנהוגים ע"י ערבים.
16 בביצוע העבירות מתוך מניע גזעני, בתקופה מתוחה ואלימה ברחבי ישראל בין המגזרים השונים
17 בחברה, יש כדי לערער את יסודות קיומה של החברה הישראלית, ולפגוע קשות בתחושת הסולידריות
18 החברתית בין חלקי האוכלוסיה השונים בארץ.
- 19 בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה היתרה בעבירות המבוצעות על רקע אידיאולוגי, לאומני
20 או דתי, לרבות אלו שבוצעו במהלך מבצע "שומר החומות", והדגיש את השפעתן ההרסנית על הסדר
21 הציבורי, תחושת הבטחון, מרקם היחסים העדין בין המגזרים השונים בישראל והחוסן החברתי. כך
22 נקבע למשל בע"פ 2067/23 משטי נ' מדינת ישראל (13.8.24):
- 23 **"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתרה הנודעת לעבירות אלימות**
24 **המבוצעות על רקע גזעני-לאומני, בפרט כאלה המבוצעות על ידי המון משולהב, ועל**
25 **הצורך למצות את הדין עם מבצעייהן. מעבר לכך שיש בעבירות אלה כדי לגרום**
26 **לפגיעות גוף ורכוש ואף להציב סכנה ממשית לחיי אדם, יש בהן כדי לערער את הסדר**
27 **הציבורי, לפגום בתחושת הביטחון האישי של אזרחים, להטיל אימה ופחד ולפגוע**
28 **במרקם היחסים העדין שבין מגזרים שונים בישראל... יתר על כן, פגיעה בקורבן**
29 **העבירה רק בשל השתייכותו הקבוצתית, שוללת מן הקורבן את תכונותיו האנושיות**
30 **ומצמצמת את אלה לשיוכו הקבוצתי בלבד, תוך פגיעה קשה בכבודו כאדם."**
- 31 מבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לא ניתן לומר כי מדובר בעבירות שבוצעו לאחר תכנון
32 מראש, ונראה כי ניתן לקבל את טענת הנאשמים כי הם הגיעו למקום לאחר שהושפעו מהקריאות
33 ברשתות החברתיות ונסחפו אחרי ההמון, בין היתר בשל גילם הצעיר באותה עת. לצד זאת, יש להביא
34 בחשבון לחומרא את העובדה שהנאשמים הגיעו למקום האירוע בשני לילות רצופים, כלומר, גם לאחר
35 שהבינו את המתרחש בלילה הראשון, והיה באפשרותם לחדול מן המעשים.
- 36

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

- 1 מכתב האישום המתוקן נראה כי חלקם של הנאשמים 1, 2 ו-3 בביצוע העבירות דומה, כאשר כולם
 2 השתתפו ביחד עם רבים אחרים בהפרות הסדר, ויידו אבנים רבות לעבר כלי רכב שנסעו בצומת
 3 ממרחק מטרים ספורים. בנוסף לכך, הנאשם 3 עמד בשולי הכביש ביחד עם אחר, והם סימנו לאחרים
 4 אלו מכלי הרכב נהוגים ע"י יהודים כדי ליידות לעברם אבנים; הנאשם 1 יידה בלילה הראשון אבנים
 5 לעבר אוטובוס, פגע בחלקו האחורי וגרם לניפוץ שמשה; ונאשם 2 תיעד חלק מהאירועים והעלה
 6 סרטונים ל"טיקטוק" והניף דגל פלסטין.
- 7 חלקו של הנאשם 4 היה גדול יותר, שכן בנוסף להשתתפות בהתפרעות וביידוי האבנים, הוא סייע
 8 לסלמאן בזריקת צמיגים שחלקם בוערים מהגשר. לצד זאת, יש להביא בחשבון את העובדה שפעילותו
 9 של הנאשם 4 באירוע הושפעה במידה לא מועטה מקרוב משפחתו סלמאן, המבוגר ממנו ב-8 שנים
 10 והיה כבן 30 בעת האירוע, ואשר הוא זה שהביא את הצמיגים ברכבו.
- 11 הסכנה הגלומה ביידוי אבנים לעבר כלי רכב בנסיעה, היא רבה ובעלת פוטנציאל נזק קטלני. כאשר
 12 אבן נזרקת לכיוון רכב נוסע, תנועת הרכב מעצימה את פגיעתה והיא עלולה לנפץ שמשה ולפגוע ישירות
 13 במי מיושבי הרכב ואף עלולה לגרום לנהג הרכב לאובדן שליטה על הרכב. גם פוטנציאל הנזק הגלום
 14 בהשלת חפצים ובכלל זה צמיגים בוערים מגשר לעבר כביש ובו נוסעים כלי רכב, הוא רב וממשי.
- 15 גם העובדה שהמעשים נעשו במסגרת התפרעות המונית מגבירה את פוטנציאל הנזק הטמון בהם,
 16 ומקנה להם חומרה יתרה. כוחו של ההמון נובע מתרומתו של כל אחד מהפרטים שלוקחים בו חלק,
 17 כל אחד מהם מעצים את ההמון, מזין אותו ומגביר את הסכנה הגלומה בו ואת הקושי להתגבר עליו.
 18 העובדה שבמהלך האירועים שני אנשים שנסעו בכביש ונקלעו לאירוע חשו חשש לחייהם וירו מנשק
 19 חם, מעידה גם היא על פוטנציאל הנזק העצום הטמון במעשי הנאשמים, בעיקר כאשר מדובר בזירה
 20 רבת משתתפים שבה שורר אי סדר רב.
- 21 מעבר לנזק הפוטנציאלי, באירועים בהם נטלו חלק הנאשמים נגרם נזק ממשי לגוף ולרכוש. השמשה
 22 האחורית של האוטובוס בו פגע הנאשם 1, התנפצה; באוטובוס קו 389 נופצו חלונות רבים כולל
 23 השמשה הקדמית, דלת הכניסה הקדמית וחלונות נוספים בצד ימין. יתרה מכך, על קו 389 היו נוסעים,
 24 שאחת מהם חשה ברע ופונתה לבית החולים, וניתן רק לשער את גודל האימה והחרדה שפקדו את
 25 הנוסעים כולם בעת שהאוטובוס נסע בכביש ונגרם באבנים. על תחושות הפחד והאימה שנגרמה
 26 לנוסעים בכביש ניתן ללמוד מהמקרה של המשפחה הכוללת זוג ושלושה ילדים, שרכבה נרגם באבנים
 27 בלילה השני, ואשר ניסתה להמלט מהמקום עד שנעצרו בשל תקרים בצמיגי הרכב, וחולצו מהמקום
 28 רק בסיוע עובר אורח ערבי.
- 29 כאמור, משנה חומרה מצוי במניע הגזעני שליווה את ביצוע העבירות ובעובדה שהן בוצעו בתקופת
 30 מתיחות בטחונית במדינה, כלפי אזרחים יהודים. עם זאת, בשונה ממקרים רבים שאירעו באותה
 31 תקופה, אין מדובר במעשי טרור; והרושם הוא כי הגם שהנאשמים פעלו ממניע גזעני, העבירות בוצעו
 32 בעיקר לאחר שהם נסחפו אחר ההמון, מתוך השפעה חברתית ורצון להשתייך לקבוצת המתפרעים,
 33 ופחות בשל תפיסת עולם אידיאולוגית המעודדת פגיעה בבטחון המדינה.
- 34

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

- 1 מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשעו הנאשמים
- 2 פסיקה רבה הצטברה בעקבות אירועי הפרות הסדר האלימות בתקופת מבצע "שומר החומות", ואל
- 3 חלקה הפנו אותנו ב"כ הצדדים. עם זאת, ברי כי יש לבחון את מדיניות הענישה הנהוגה בהתאמות
- 4 הנדרשות, בהנתן האבחנות אל מול עניינם של הנאשמים העומדים לפנינו, בעיקר כאשר בענייננו נקבע
- 5 כי יש להביא בחשבון בעת גזירת הדין גם את שיקולי ההגנה מן הצדק.
- 6 ב"כ המאשימה הפנה לפסקי הדין הבאים, מהם ביקש ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת:
- 7 ע"פ 5124/23 פלוני נ' מדינת ישראל (31.10.23), בו נדון עניינו של מערער שהודה והורשע בעבירות של
- 8 יידוי אבן לעבר כלי תחבורה והתפרעות, לאחר שבליה שבין ה-10.5.21 לבין ה-11.5.21, במהלך מבצע
- 9 "שומר החומות", בעת שהיה כבן 17, השתתף במהומות והפרות סדר, שכללו חסימות צירי תחבורה,
- 10 יידוי אבנים, הבערת צמיגים והצתת רכבים ממניע אידאולוגי-לאומני, ויידה ביחד עם אחרים אבנים
- 11 לעבר כלי רכב שנסעו בכביש 6, שנאלצו להמלט מהמקום בנסיעה נגד כיוון התנועה וחלקם נפגעו. בית
- 12 המשפט המחוזי העמיד את עונשו על 22 חודשי מאסר בפועל, שהיה הרף המקסימלי שנקבע בהסדר
- 13 הטיעון בין הצדדים, ובית המשפט העליון דחה את ערעורו, תוך שקבע, כי "לא פעם עמד בית משפט
- 14 זה על אמת המידה המחמירה שבה יש לנקוט ביחס לעבירות של יידוי אבנים והתפרעות, בייחוד
- 15 כשאלו נעשות על רקע לאומני ותוך הצטרפות לאירועים המוניים, כבמקורנו... לא בכדי, אפוא, נקבע
- 16 כי בנסיבות הנ"ל יש לנקוט במדיניות ענישה אשר תרטיע ותרסן התפרעויות העלולות לסחוף המון
- 17 רב ולצאת מגדר שליטה".
- 18 מדובר במקרה קל מענייננו בהיבט זה שהמערער היה קטין, ומאחר שדובר במקרה אחד ולא בשני
- 19 לילות כבענייננו; ומנגד, בשונה מענייננו במקרה זה לא התקיימה ההגנה מן הצדק, המערער נטל
- 20 אחריות חלקית בלבד למעשיו, לא התקיים הליך שיקומי ממשי, ואף שירות המבחן העלה ספק
- 21 ביחס לפוטנציאל השיקומי שלו.
- 22 ע"פ 6106/23 עמרני נ' מדינת ישראל (15.5.24), בו נדון עניינו של מערער צעיר, שהורשע לאחר שמיעת
- 23 ראיות בעבירות של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה (לפי החלופה הקלה יותר שבסעיף 332א(א) לחוק),
- 24 התפרעות, מעשי פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וחבלה במזיד לרכב; לאחר שביום
- 25 13.5.21, במהלך מבצע "שומר החומות", השתתף יחד עם אחרים בהפרת סדר שכללה חסימת כביש
- 26 באמצעות צמיגים בוערים ויידוי אבנים, יידה אבן לעבר ניידת משטרה שהיתה במרחק של כ-2 מטרים
- 27 ממנו, נמלט מהמקום, ותוך כדי בריחתו יידה אבן נוספת לעבר הניידת ופגע בה. בית המשפט המחוזי
- 28 קבע מתחם הנע בין 27 ל-50 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 38 חודשי מאסר בפועל; ובית
- 29 המשפט העליון דחה את ערעורו.
- 30 גם במקרה זה דובר באירוע שהתרחש בלילה אחד בלבד, ואף בהתפרעות קטנה יותר בהיקפה מזו
- 31 שבענייננו; ומנגד מדובר במי שפעל נגד אנשי אכיפת החוק, נתון בו ראה בית המשפט העליון רובד
- 32 חומרה נוסף. בנוסף, ובשונה מענייננו, דובר במי שלא הודה ולא נטל אחריות למעשיו, לא התקיימו
- 33 בעניינו שיקולי שיקום ולא קמה לו ההגנה מן הצדק.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

- 1 ע"פ 475/24 פלוני ואח' נ' מדינת ישראל (20.5.24), בו נדון עניינם של שלושה מערערים, שניים מהם
 2 קטינים כבני 17 והשלישי כבן 18, שהודו והורשעו בעבירות של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה והתפרעות,
 3 ואחד מהם הורשע בנוסף בעבירה של השמדת ראייה בשל מחיקת סרטונים מהטלפון הנייד. בלילה
 4 שבין ה-10.5.21 ל-11.5.21, במהלך אירועי "שומר החומות", המערערים השתתפו בהפרות סדר
 5 וביידוי אבנים יחד עם אחרים לעבר כלי רכב בכביש 31 ובכביש 6, מתוך מניע לאומני-אידיאולוגי,
 6 וגרמו לנהגים להמלט מהמקום, חלקם תוך ביצוע פניית פרסה ונהיגה נגד כיוון התנועה. בית המשפט
 7 המחוזי גזר על שני הקטינים עונש של 22 חודשי מאסר בפועל, ולגבי הבגיר קבע מתחם הנע בין 24 ל-
 8 48 חודשי מאסר והשית עליו 30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעורים, זאת
 9 למרות שבעניינם של הקטינים הוגשו תסקירים חיוביים וכל המערערים הביעו חרטה כנה על
 10 מעשיהם, והם שוהים בתנאי מאסר קשים לאחר שסווגו כאסירים ביטחוניים; וציין כי "איננו רואים
 11 מנוס מהטלת מאסר בפועל בגין עבירות שבוצעו בעת מבצע "שומר חומות", על רקע לאומני, שעה
 12 שהמדינה נתונה להתקפות מבחוץ".
- 13 מדובר במקרה קל מענייננו מבחינת גילם של המערערים, ומאחר שדובר במקרה אחד ולא בשני
 14 לילות כבענייננו; ומנגד, בשונה מענייננו במקרה זה לא התקיימו שיקולים של הגנה מן הצדק.
- 15 ע"פ 9162/23 פלוני ואח' נ' מדינת ישראל (3.6.25), בו נדונו שלושה ערעורים שאוחדו, של ארבעה
 16 מערערים שהודו והורשעו (במסגרת תיקים שונים), בעבירות של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה
 17 והתפרעות, במהלך מהומות שהתרחשו במהלך מבצע "שומר החומות", שהביאו לחסימת דרכי תנועה
 18 והטילו אימה על נהגים, והכל מתוך מניע לאומני-גזעני נגד כלי רכב בעלי חזות או סממנים יהודיים,
 19 ובכלל זה כלי רכב של כוחות הבטחון; כאשר המערערים אף נמנו על חבורה שעודדה בצעקות תקיפה
 20 באבנים והצתת רכבה של נהגת, שניצלה בנס הודות לתושייתו של נהג שעבר במקום, הוציאה מרכבה
 21 ומילט אותה מהמקום. בית המשפט המחוזי הטיל על אחד המערערים, שהיה קטין כבן 17 וחצי בעת
 22 העבירות, 22 חודשי מאסר בפועל; על שניים מהמערערים 24 חודשי מאסר בפועל; ועל הרביעי 30
 23 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע, כי מדובר במעשים שיש בהם חומרה יתרה ולכן, על פי
 24 סעיף 40(ב) לחוק, אין לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות
 25 דופן, בהן תהליך השיקום שעבר הנאשם הביא לכדי "מהפך מוכח באישיותו, בתפיסותיו
 26 ובהלכותיו"; וקבע כי רק לגבי הקטין הוכח כי הוא עבר מהפך שכזה, שכן הוא עבר טיפול ותיקון
 27 משמעותיים כעולה מהתסקירים, ונרתם לשירות לאומי של שנה במתנ"ס, אותו הוא מבצע בהצלחה.
 28 בית המשפט העליון העמיד את עונשו של הקטין על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ודחה את
 29 ערעוריהם של יתר המערערים.
- 30 יצוין, כי גם לגבי שני המערערים שנדונו ל-24 חודשי מאסר הוגשו תסקירים חיוביים, ובדומה לחלק
 31 מהנאשמים שבענייננו הם שולבו בהליך של "צדק מאחורי הקלעים" ואחד מהם אף התנדב לסייע
 32 לתושבי העוטף שחזרו לבתיהם לאחר מלחמת "חרבות ברזל". עם זאת צוין לגבי אחד מהם כי הוא
 33 עדיין זקוק לשיפור יכולות ההתמודדות שלו עם מצבי קונפליקט חברתיים; ולגבי השני דובר על
 34 העדר הצלחה בטיפול, ואף שירות המבחן לא המליץ על ענישה שיקומית בעניינו. מעבר לאמור,
 35 במקרה זה לא התקיימו הנסיבות המיוחדות של הגנה מן הצדק, כבענייננו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1 ב"כ הנאשם 4 הפנה מצדו לת"פ (מחוזי ב"ש) 67732-12-21 מדינת ישראל נ' טלאקה, בו נדון עניינו
2 של נאשם שהודה והורשע בעבירות של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה (לפי החלופה הקלה יותר שבסעיף
3 332א(א) לחוק), שתי עבירות של התפרעות, ועבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות; לאחר
4 שביומיים רצופים, ב-11.5.21 וב-12.5.21, במהלך מבצע "שומר החומות", הגיע יחד עם אחרים לצומת
5 חורה והשתתף בהפרות סדר וחסימת כבישים, ויידה אבנים במועד אחד לעבר משאית נוסעת, ובמועד
6 השני לעבר שוטרים וכלי רכב משטרתיים שחסמו את הצומת. בעניינו של הנאשם, כבן 19 בעת ביצוע
7 העבירות, הוגשו מספר תסקירים מהם עלה כי הוא שולב בקבוצה טיפולית ייעודית לצעירים, משתתף
8 בה באופן עקבי, מביע חרטה ובושה ומצליח לבחון דפוסים מכשילים; ושירות המבחן המליץ להטיל
9 עליו צו מבחן ושל"צ. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והחליט לחרוג
10 לקולא מהמתחם בשל שיקולי שיקום משמעותיים, וגזר עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

11 מדובר במקרה מעט קל יותר מעניינו, שכן דובר בחלופה הקלה יותר של העבירה ובית המשפט ציין
12 כי מעשי הנאשם לא גרמו לפגיעה ברכוש או באדם, אם כי גם במקרה זה דובר במעשים שובעו
13 במשך יומיים כבעניינו; ומנגד לא מתקיימות בו הנסיבות המיוחדות המתקיימות בעניינו
14 הקשורות בהגנה מן הצדק. מבחינת ההליך הטיפולי שעבר הנאשם, נראה כי מדובר בהליך דומה
15 לזה שעברו הנאשמים בעניינו.

16 הסנגור הפנה בנוסף לפסק דין שבמסגרתו הוצג הסדר טיעון "סגור", של 12 חודשי מאסר בפועל, אך
17 מאחר שמדובר בהסדר הנעוץ בשיקולים ראייתיים, לא ניתן ללמוד ממנו לעניינו.
18 בנוסף לפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים, מצאתי להתייחס לפסקי הדין הבאים:

19 ת"פ (מחוזי ב"ש) 46760-06-21 מדינת ישראל נ' אלעמראני ואח' (9.2.23), בו נדון עניינם של 5
20 נאשמים שהודו והורשעו בעבירות של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה (לפי החלופה הקלה יותר שבסעיף
21 332א(א) לחוק) והתפרעות, לאחר שבמשך יומיים רצופים הגיעו לכניסה ליישוב שגב שלום, שם
22 התקיימו הפרות סדר המוניות שכללו יידוי אבנים, הבערת צמיגים וחסימת הכביש בתקופת מבצע
23 "שומר החומות"; ובאותם יומיים, יידו הנאשמים מספר אבנים לעבר ניידות משטרה שנסעו בכביש.
24 במסגרת הסדר טיעון המאשימה הגבילה עצמה לעתירה למתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי
25 מאסר בפועל. בית המשפט קבע לגבי הנאשם 3 אשר השתתף בהתפרעות ויידוי האבנים רק ביום
26 הראשון, מתחם עונש הנע בין 16 ל-30 חודשי מאסר בפועל; ולגבי יתר הנאשמים מתחם הנע בין 24
27 ל-40 חודשי מאסר בפועל; והטיל על הנאשם 3 עונש של 20 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשמים האחרים
28 30 חודשי מאסר בפועל. יוער, כי בעניינם של הנאשמים הוגשו תסקירים ובהם המלצה חיובית, אך
29 זאת זמן קצר לאחר שהוגשו תסקירים שליליים, ומבלי שעברו הליך טיפולי.

30 ת"פ (מחוזי ב"ש) 14640-06-21 מדינת ישראל נ' עמראני (30.4.23), בו נדון עניינו של נאשם שהודה
31 והורשע בעבירות של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה (לפי החלופה הקלה יותר שבסעיף 332א(א) לחוק)
32 והתפרעות, לאחר שהשתתף באותן הפרות סדר בכניסה ליישוב שגב שלום, ובמשך אותם יומיים הגיע
33 למקום כשהוא רעול פנים ומצויד במקלע מבד, ויידה מספר אבנים לעבר ניידות משטרה שנסעו
34 במקום. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל (המתחם לו עתרה המאשימה),
35 ודן את הנאשם לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל. יצוין, כי הוגשו תסקירים מהם עלה כי הנאשם החל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1 להשתתף בהליך טיפולי, והמלצת שירות המבחן היתה לעבודות שירות וצו מבחן, אך הרושם היה
2 שההליך הטיפולי לא היה מאד משמעותי.

3 ערעור שהוגש על שני פסקי הדין התקבל, ובית המשפט העליון הקל בעונש שהוטל על הנאשמים
4 והעמידו על 25 חודשי מאסר, וזאת תוך קביעה כי מעשיהם של הנאשמים לא הגיעו כדי דרגת חומרה
5 המצדיקה את העונש שנקבע (ע"פ 2111/23 אלעמראני ואח' נ' מדינת ישראל (21.9.23)).

6 עיון בפסיקה (לרבות הפסיקה אליה הפנתה המאשימה) מעלה, כי מתחמי הענישה שהציעה המאשימה
7 בענייננו (שברף התחתון שלהם עומדים על 42-45 חודשי מאסר בפועל וברף העליון על 60-65 חודשי
8 מאסר בפועל), חמורים משמעותית ממתחמי הענישה שנקבעו בפסיקה; זאת מעבר להחמרה הנדרשת
9 לאור העובדה שבענייננו המעשים בוצעו בשני לילות רצופים. גם לגבי העונשים להם עתרה בעניינם של
10 הנאשמים, לאחר חריגה של שנה ממתחמים אלו (30 חודשי מאסר לנאשמים 1-3 ו-33 חודשי מאסר
11 לנאשם 4), הרי שלאחר בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, לא ניתן לומר כי הם מביאים בחשבון באופן
12 הולם את קיומה של ההגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית בענייננו.

13 לצד האמור, ברור מהפסיקה שהוגשה כי מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצעו הנאשמים, לו היו
14 עומדות כשלעצמן, ללא שיקולי ההגנה מן הצדק, אמור להתחיל בתקופת מאסר משמעותית לריצוי
15 בפועל.

16 השפעת ההגנה מן הצדק בענייננו על המתחם

17 כפי שצוין לעיל, וכפי שנקבע בהחלטתנו מיום 29.1.25, יש להביא בחשבון בעת קביעת עונשם של
18 הנאשמים את העובדה שסלמאן, אשר הראיות בעניינו הצדיקו העמדתו לדין בעבירות דומות לאלו
19 שיוחסו לנאשמים, הועמד לדין בבית משפט השלום בעבירות קלות משמעותית, ואף נדון במסגרת
20 הסדר טיעון בגין עבירות ועובדות קלות משמעותית מאלו שבהן הורשעו הנאשמים.

21 במסגרת ההחלטה נקבע בהקשר זה:

22 "נראה כי המאשימה שגתה בשיקול דעתה עת החליטה לייחס לסלמאן עבירות קלות
23 באופן משמעותי מאלו שיוחסו לנאשמים, הן מבחינת טיב העבירות כאשר לא יוחסה
24 לו עבירה לפי חוק המאבק בטרור; והן מבחינת סוג וחומרת העבירות, כאשר סלמאן
25 הואשם בעבירה שהעונש המרבי בצדה הוא 6 שנות מאסר, ואילו הנאשמים הואשמו
26 בעבירה שהעונש המרבי בצדה הוא 25 שנים (ולאחר מחיקת העבירה לפי חוק
27 המאבק בטרור, 20 שנים)..."

28 תוצאה זו, גם אם אינה פרי של זדון או שיקולים זרים שנשקלו ע"י המאשימה, היא
29 תוצאה הפוגעת פגיעה קשה וממשית בעקרון השוויון ובתחושת הצדק וההגינות, ויש
30 בה משום אפליה ואכיפה בררנית כלפי הנאשמים, שביצעו (לפחות ביחס לאירועי
31 הלילה הראשון) עבירות דומות במהותן ובחומרתן לאלו שביצע סלמאן. נוכח חלקו
32 הרב של סלמאן באירוע, ודווקא נוכח התנהגותו המתחמקת והמתחכמת במהלך
33 חקירותיו בשב"כ ובמשטרה, בשונה מהנאשמים אשר לקחו אחריות על מעשיהם,
34 הביעו חרטה ולא חזרו בהם מהודאותיהם; הרי שהפער בין חומרת מעשיו לבין
35 העבירות שיוחסו לו, בשל שגגתה של המאשימה, צורם במיוחד".

36 בהקשר זה ראוי להדגיש, כי סלמאן מבוגר מהנאשמים במספר שנים, היה כבן 30 בעת ביצוע העבירות,
37 ולא "בגיר צעיר" כנאשמים (שהמבוגר בהם, הנאשם 3, היה כבן 24); הוא לא הגיע לאירוע מסקרנות
38 ונגרר לתוכו, אלא הגיע לאחר תכנון מסוים והצטיידות מראש בצמיגים, אותם הביא ברכבו, הצית עם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1 אחרים והשליך מעבר לגשר; ובשונה מהנאשמים הוא לא נטל אחריות על מעשיו במהלך החקירה,
2 ויצא נשכר דווקא מהתנהגותו המתוחכמת בחקירה ומכך שבחר לחזור בו מהודאתו בחקירת השב"כ,
3 זאת ככל הנראה בשל גילו ונסיונו הפלילי. למרות האמור, לא רק שסלמאן הועמד לדין בעבירות קלות
4 יותר מהנאשמים, הוא אף זכה להקלה נוספת בהסדר הטיעון, הן בתיקון כתב האישום לקולא, והן
5 בהטלת עונש מוסכם של 13 חודשי מאסר, זאת למרות היותו בעל עבר פלילי ומבלי שהוגש בעניינו
6 תסקיר או שהוצגו נסיבות מקלות כלשהן. בהקשר זה יצוין, כי לאור עברו הפלילי של סלמאן והעדר
7 הליך טיפולי, יש להניח שהעונש המוסכם שהוטל עליו משקף רף גבוה מתחתית מתחם העונש ההולם
8 לגביו.

9 זאת ועוד, כפי שצוין לעיל, הפער ביחס לו זכה סלמאן מהמאשימה יחסית לנאשמים, שלטעמנו נובע
10 משיקול דעת שגוי, הוא פער עצום. הנאשמים הועמדו לדין בעבירות חמורות מאד בפני הרכב בבית
11 משפט מחוזי, מאחר שיוחסה להם תחילה גם עבירה לפי חוק המאבק בטרור, וגם לאחר תיקון כתב
12 האישום נותרו עם עבירות חמורות משמעותית מאלו שיוחסו לסלמאן. יתרה מכך, ולמרות שסלמאן
13 היה הרוח החיה לפחות באירוע של זריקת הצמיגים הבוערים מהגשר (כך עולה גם מכתבי האישום
14 בתיק זה), בסופו של דבר גם עבירה זו תוקנה בעניינו לסיוע לאחרים אשר זרקו את הצמיגים מהגשר.
15 נוכח כל האמור, הפגיעה בתחושת הצדק וההגינות היא פגיעה קשה ומשמעותית ומצדיקה הקלה
16 משמעותית במתחם העונש ההולם שייקבע למעשיהם של הנאשמים.

17 על כן, בשים לב למכלול הנסיבות שפורטו לעיל, ולעונש המוסכם שהוטל על סלמאן בגין חלקו באירוע,
18 תוך שקלול נסיבותיו שאינן קשורות בביצוע העבירות, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם **בנסיבות**
19 **יוצאות הדופן של עניינו, הכוללות את שיקולי ההגנה מן הצדק**, נע בין 15 ל-27 חודשי מאסר בפועל
20 בעניינם של הנאשמים 1-3; ולגבי הנאשם 4 שהורשע בעבירה נוספת, המתחם נע בין 18 ל-30 חודשי
21 מאסר בפועל.

גזירת דינם של הנאשמים

22
23 אין חולק, כי בשים לב לגילם של הנאשמים, עברם הנקי, הודאתם ונטילת אחריות מלאה על מעשיהם,
24 היה מקום למקם את עונשם ברף הנמוך של מתחמי הענישה; והשאלה שנותרה להכרעה היא האם יש
25 מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום בעניינם, זאת בלי קשר לשיקולי ההגנה מן
26 הצדק, שכאמור השפיעו על קביעת המתחם.

27 סעיף 40 לחוק מאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבע, אם **"מצא כי הנאשם**
28 **השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם"**. לפי סעיף 40(ב) לחוק, כאשר מדובר בעבירות ובמידת
29 אשם בעלות חומרה יתרה, רשאי בית המשפט לבכר את שיקולי השיקום ולחרוג ממתחם העונש
30 ההולם רק **"בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך**
31 **לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם"**.

32 כאמור, בע"פ 9162/23 הני"ל קבע בית המשפט העליון, כי סעיף 40(ב) לחוק חל על העבירות שבענייננו,
33 בהיותן בעלות חומרה יתרה, וכי לצורך חריגה מהמתחם בשל שיקולי שיקום יש להראות כי תהליך
34 השיקום שעבר הנאשם הביא לכדי **"מהפך מוכח באישיותו, בתפיסותיו ובהלכותיו"**.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1 בענייננו, נראה כי יש בשיקולי ההגנה מן הצדק כדי לעמעם מעט את החומרה היתרה שבמעשי
 2 הנאשמים; אך גם בלי קשר לכך אני סבורה כי העולה מתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של
 3 הנאשמים, בהם תואר בפירוט ההליך השיקומי המשמעותי שעבר כל אחד מהם, יחד עם התרשמותי
 4 הבלתי אמצעית מהנאשמים ומדבריהם לעניין העונש, ממלאים אחר "דרישת המהפך". לטעמי, ההליך
 5 השיקומי המשמעותי שעבר כל אחד מהנאשמים; וחלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירות, שבמהלכו
 6 הם לא הסתבכו בפלילים, ולא הביעו עמדות גזעניות או אנטי ממסדיות, לרבות בתקופה הקשה שמאז
 7 פרוץ מלחמת "חרבות ברזל"; מעידים על מהפך מוכח באישיותם, בתפיסותיהם ובהלכותיהם. לאמור
 8 יש להוסיף את העובדה שהנאשמים היו בחורים צעירים בעת ביצוע העבירות, הצעיר בהם (הנאשם 2)
 9 בן 19 וחצי והבוגר ביניהם (הנאשם 3) בן 24, ואת התרשמות שירות המבחן כי הם ביצעו את העבירות
 10 בין היתר בשל גילם, מאפיינים בלתי בשלים, וקושי בהפעלת שיקול דעת ובהבנת השלכות מעשיהם,
 11 תוך הגררות אחר ההמון; כאשר כיום, בחלוף כמעט חמש שנים, הם בוגרים יותר ועברו תהליך
 12 משמעותי של תובנה, הפנמה ושינוי דפוסיים.

13 לאור האמור, ובשים לב למהפך שחל באישיותם ובאורחותיהם של הנאשמים, אני סבורה כי יש
 14 הצדקה לחריגה מהמתחם ולהטלת ענישה שיקומית שאינה כוללת מאסר מאחורי סורג ובריה. ראוי
 15 לציין, כי חלק מהנאשמים עברו הליך שיקומי משמעותי יותר מהאחרים, אך בסופו של דבר התרשמתי
 16 כי כל הנאשמים עברו שינוי ממשי ואינם עוד אותם אנשים שהיו בעת ביצוע העבירות.

17 **הנאשם 1** צעיר נעדר עבר פלילי או תיקים נוספים, אשר בעת ביצוע העבירות כמעט מלאו לו 21 שנים,
 18 היה עצור במשך כחודש וחצי, ושירות המבחן התרשם כי המעצר וניהול ההליך מהווים חוויה
 19 טראומטית ומרתיעה עבורו. כעולה מהתסקירים שהוגשו בעניינו, הנאשם 1 שולב בהליך טיפולי
 20 בקבוצת עצורי בית עוד במהלך הליך המעצר, בה נטל חלק פעיל; ובהמשך, בחודש דצמבר 2024, שולב
 21 בקבוצה טיפולית שיקומית ייעודית לצעירים שנמשכה שנה, בה שיתף פעולה באופן מלא, גילה
 22 מחויבות גבוהה להליך הטיפולי, והצליח לבחון באופן ביקורתי את התנהלותו. הנאשם 1 נטל אחריות
 23 מלאה למעשיו והביע עליהם חרטה עמוקה, ושירות המבחן התרשם כי חל שינוי מהותי בהתנהלותו
 24 ברבדים שונים בחייו, כי הוא שומר על יציבות תעסוקתית, מיסד את חייו, והוא ובת זוגו עתידים
 25 להרחיב את התא המשפחתי, וכי במהלך הטיפול הוא רכש כלים ומיומנויות להתמודד עם מצבי משבר
 26 בחייו.

27 **הנאשם 2** הוא הצעיר ביותר מבין הנאשמים, כבן 19 וחצי בעת ביצוע העבירות, נעדר עבר פלילי או
 28 תיקים נוספים, בעל רקע משפחתי מורכב, אשר היה עצור במשך כחודשיים וחצי, ושירות המבחן
 29 התרשם כי ההליך המשפטי הרתיע אותו. הנאשם 2 נטל אחריות מלאה וביטא צער וחרטה על העבירות
 30 שביצע. הנאשם 2 שולב בתוכנית "חומש" שהתקיימה בשנת 2023, התמיד בהגעתו למפגשים ולקח
 31 בהם חלק פעיל ומשמעותי, ושירות המבחן התרשם כי כיום הוא מבין את חומרת מעשיו
 32 והשלכותיהם; והתנהלותו של הנאשם 2 לאחר סיום התוכנית ולאחר אירועי ה-7/10, אז התנדב עם
 33 אחרים בחקלאות ביישובי עוטף עזה, מעידה על השינוי העמוק שחל בו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

- 1 לטעמי, מאחר שמדובר בתוכנית דיאלוג ייחודית וייעודית של משרד הרווחה בשיתוף הסניגוריה
2 הציבורית, שנועדה לערוך דיון וטיפול ספציפי בשבר החברתי בעקבות אירועי "שומר החומות", יש
3 לתת להשתתפות בתוכנית זו משקל משמעותי, בעיקר כאשר נראה כי השיגה את ייעודה.
- 4 **הנאשם 3** הוא הבוגר מבין הנאשמים, כבן 24 בעת ביצוע העבירות, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לשני
5 פעוטות, היה עצור במשך כחודשיים. כעולה מהתסקיר שהוגש בעניינו, הנאשם 3 שולב בהליך טיפולי
6 בקבוצת עצורי בית עוד במהלך הליך המעצר, בה נטל חלק פעיל; ובחודש ינואר 2023 השתלב בקבוצת
7 דיאלוג יהודית-ערבית "צדק מאחה קהילתי" למשך חצי שנה. כעולה מהתסקיר ומדוח הסיכום אליו
8 הפנתה ההגנה, הוא השתתף בקבוצה באופן פעיל, היה הבוגר בקבוצה ודמות מרכזית וחשובה בה,
9 נטל אחריות מלאה על מעשיו, הביע בושה, חרטה ממשית ושאפה לכפר על מעשיו, הפגין יכולת לבחון
10 באופן ביקורתי את התנהלותו באירועים; ולאחר אירועי ה-7/10 הגיע עם חברי הקבוצה להתנדב
11 ביישובי עוטף עזה במשך תקופה ארוכה.
- 12 עיון בדוח הסיכום של הקבוצה מעלה, כי מדובר בפרויקט חשוב מאין כמוהו, שנערך לאחר הכנה
13 מוקדמת ע"י משרד הרווחה והסניגוריה הציבורית, ויעדיו היו, בין היתר, איחוי וריפוי בין תרבותי
14 וקהילתי סביב הקונפליקט היהודי-בדואי, ומתן הזדמנות לשיקום אישי של מי שלקחו חלק
15 בהתפרעויות במהלך "שומר החומות" והפיכתם ל"סוכני שינוי", ומניעת רצדיביזם והקצנה. הקבוצה
16 כללה צעירים תושבי הדרום, יהודים וערבים ובהם תשעה צעירים בדואים שהואשמו בבית המשפט
17 המחוזי בנטילת חלק בהתפרעויות.
- 18 אציין, כי הגם ששירות המבחן סבר כי הנאשם 3 זקוק להמשך התערבות טיפולית והנאשם 3 שלל
19 זאת, שירות המבחן התרשם כי הוא עבר תהליך התבגרות משמעותי, ורושם זה עלה אף מעיון בדוח
20 הסיכום של הקבוצה, ומדבריו של הנאשם לפנינו. כעולה מדוח הסיכום, הנאשם 3 המשיך להביע רצון
21 להתנדב ולתרום לחברה, והוא החל תהליך קבלה לקורס חובשים במד"א ובאיחוד הצלה, על מנת
22 להתנדב כחובש וכנהג אמבולנס, אך הדבר לא הסתייע בשל ההליך הפלילי ובשל מגבלות בירוקרטיות
23 עקב פרוץ מלחמת "חרבות ברזל"; ומדבריו לפנינו עולה כי בעבודתו כמפעיל ציוד כבד סייע לבניית
24 סוללות נגד טילים עבור חיילי צה"ל בעזה.
- 25 **הנאשם 4** צעיר נעדר עבר פלילי או תיקים נוספים, אשר בעת ביצוע העבירות כמעט מלאו לו 22 שנים,
26 מגיע מרקע משפחתי מורכב, והיה עצור במשך כחודשיים. מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם
27 4 שולב בקבוצת עצורי בית במשך ארבעה חודשים, בה לקח חלק פעיל ולהתרשמות שירות המבחן עבר
28 הליך שיקום חיובי. הנאשם 4 לא שולב בהליך טיפולי נוסף, למרות הבעת רצונו לעשות כן בפני שירות
29 המבחן ואף בפנינו, כאשר שירות המבחן ציין בתסקיר האחרון כי לאור השינוי שעבר וחלוף הזמן הוא
30 אינו זקוק לטיפול ולכן לא שולב בהליך טיפולי. בהקשר זה אציין, כי יש אחיזה לדברי ב"כ הנאשם 4,
31 כי הוא לא שולב בטיפול בשל כשל בייצוג, כאשר ההשתלשלות שקדמה למינוי הסניגוריה הציבורית
32 לייצגו מתוארת בפרוטוקולים (ראו למשל החלטות מיום 8.9.24 ומיום 30.9.24), ומיד לאחר מכן
33 הוא הגיע להסדר טיעון דומה לזה שאליו הגיעו הנאשמים האחרים.
- 34

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1 הנאשם 4 נטל אחריות מלאה לביצוע העבירות והביע בושה וצער עליהן ובעיקר על מאפייני הגזענות
2 והפגיעה במדינה. בנוסף, וכפי שציין שירות המבחן, הנאשם 4 עורך מאמצים של ממש לשקם את חיו,
3 ולמרות הקשיים שעמדו בדרכו בשל מעורבותו הפלילית בתיק זה, הוא עומד להשלים את לימודי
4 הסיעוד, מתוך רצון להשתלב בחברה ולתרום מעצמו, כשלבדבריו לפנינו "ביום המקרה הייתי אדם
5 שאני פוגע באחרים, בזולת. היום אני אדם שמטפל באנשים... ואני מתכוון להיות בצד הטוב של
6 החברה".

7 מכל המפורט לעיל עולה, כי כל הנאשמים שלפנינו עברו הליך משמעותי של שיקום ושינוי ממשי
8 בדפוסי חשיבתם ובאורחות חייהם, ואני סבורה כי במצב דברים זה, הטלת עונש מאסר בפועל יפגע
9 באופן ממשי לא רק בהם ובשיקומם, אלא אף באינטרס הציבורי.

10 מאחר שהנאשמים הורשעו בביצוע עבירות ממניע גזעני בתקופת מבצע "שומר החומות", קיים סיכוי
11 לא מבוטל כי אם יישלחו לריצוי עונש מאסר בפועל, יהא זה באגף בטחוני, יחד עם אסירים בטחוניים,
12 זאת למרות ההליכים הטיפוליים המשמעותיים שעברו, החרטה על מעשיהם, התובנות שהביעו בנוגע
13 לפסול שבמעשיהם ושאיתם להיות אזרחים מועילים ותורמים למדינה. בנסיבות אלו, אני סבורה כי
14 הנזק לאינטרס הציבורי שבשליחתם כיום, כחמש שנים לאחר האירועים, לריצוי עונש מאסר בפועל,
15 ובפרט כשמדובר במאסר לצד אסירים בטחוניים, עשוי להיות גדול הרבה יותר מאשר התועלת
16 שבמיצוי מלוא חומרת העונש.

17 על כן, אני סבורה כי יש להטיל על הנאשמים עונש מאסר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות.

18 אין ספק, כי הטלת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות בגין העבירות בהן הורשעו הנאשמים מהווה
19 חריגה ממשית ממדיניות הענישה הראויה, זאת גם לאחר שהבאתי בחשבון את הנסיבות החריגות
20 בענייננו בנוגע להגנה מן הצדק. עם זאת, אני סבורה, כי מכלול הנסיבות, ובעיקר השיקום המשמעותי
21 שעברו הנאשמים, השינוי בדפוסי חשיבתם וחלוף הזמן הניכר שיש בו לחזק ולבסס את ההתרשמות
22 מקיומו של מהפך משמעותי בכל אורחותיהם, מצדיק חריגה משמעותית זו.

23 לאור החריגה הממשית, אני סבורה כי יש להטיל על כל הנאשמים את העונש המרבי שניתן לרצות
24 בדרך של עבודות שירות, מבלי לנכות את תקופות המעצר שריצו, ומבלי לתת משקל לשונות המסוימת
25 בביצוע העבירות או בהליכי השיקום שעברו. זאת ועוד, אם מי מהנאשמים לא יימצא מתאים לריצוי
26 עונש של מאסר בעבודות שירות, מכל סיבה שהיא, לא ניתן יהיה לשקול הקלה נוספת, ויהא עליו
27 לרצות את העונש (הקצר יחסית למתחם שנקבע) מאחורי סורג ובריח.

28 בנוסף, לצד ההקלה המשמעותית ברכיב המאסר, אני סבורה כי יש להשית על הנאשמים רכיב של קנס
29 משמעותי, הגם שהצדדים לא עתרו לכך בטיעוניהם.

30 לא אוכל לסיים מבלי להפנות לדבריה של כב' השופטת ר' רונן בע"פ 8908/22 אבו אל היג'א ואח' נ'
31 מדינת ישראל (13.11.25), היפים גם לענייננו:

32 "דווקא ראיית עולם הרואה חשיבות עצומה במטרה האמורה – מטרה של חיים
33 משותפים בשלום, הביאה את בתי המשפט במספר מקרים לדילמה ביחס לעונש
34 הראוי שיש לגזור על מי שלקחו חלק בהפרות הסדר האמורות. זאת, במקרים שבהם
35 נמצא כי מדובר במי שהשתתפותם האמורה בהפרות הסדר הייתה חד-פעמית,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1 ובעיקר במי שלאחר מכן שינו את דרכיהם ואמונותיהם – ולא זו בלבד שלא הוסיפו
2 לפעול בצורה גזענית ואלימה כלפי מי שאינו חלק מקבוצתם הלאומית, אלא שביקשו
3 לסייע בקירוב לבבות בין האוכלוסיות ואף פעלו לקידום הערך הזה באופן מעשי...
4 ואכן, מול השאיפה להחמיר בעונשם של מי שלקחו חלק באירועי "שומר החומות",
5 ניצב שיקול אחר – שנועד לקדם אותו אינטרס עצמו: שיקום העבריינים, ובמבט רחב
6 יותר: קידום הפיוס בין שתי קבוצות האוכלוסייה. דווקא משום שמדובר בעבירות
7 שיש להן השלכה רוחבית מעבר להשלכה הקונקרטי על הקורבן, אשר הפסיקה
8 שבה והכירה בהן כשיקול מרכזי להחמרת הענישה, יש מקום להביא בחשבון גם את
9 האינטרס הרוחבי באיחוי ובפיוס באופן הצופה פני העתיד...".

10 לאור כל האמור, אציע לחבריי להשית על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

- 11 1. מאסר בפועל למשך 9 חודשים, אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, בכפוף לקבלת
12 חוות דעת חיובית של הממונה על עבודות השירות.
- 13 2. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, והתנאי הוא שמי מהנאשמים לא יעבור עבירה
14 נוספת בה הורשע בתיק זה או כל עבירת אלימות, במשך 3 שנים מהיום.
- 15 3. קנס בסך 7,500 ₪, או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 120 יום.
- 16

גילת שלו, שופטת

השופטת דינה כהן:

17
18 בהחלטה מיום 29.1.25 הבעתי דעתי (דעת מיעוט) מדוע לטעמי, שיקולי העמדתם לדין של הנאשמים
19 במסגרת הליך זה, כפי ששקלה המאשימה, לא הקימו להם הגנה מן הצדק, מטעמי אפליה פסולה.
20
21 בבסיס ההחלטה עמדו מספר נימוקים כלליים וספציפיים והיותן של נסיבות עניינינו, לטעמי, ככאלה
22 שאינן באות בגדרי החריג, המצדיק להקים לנאשמים הגנה מטעמי אכיפה מפלה.
23
24 נזכיר, סלמאן נדון ל - 13 חודשי מאסר לריצוי בפועל – כעונש מוסכם (לצד מע"ת וקנס) - לאחר
25 שהורשע, בבית משפט השלום בב"ש, בעבירות מושא כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון, בסיוע
26 למעשה פזיזות באש (ללא המניע הגזעני) וסיוע להתפרעות.
27
28 וכך נומק בקצרה:
29 "הגם שאני מסכימה עם חברתי המלומדת שהיו ראיות לכאורה להעמדתו של סלמאן לדין גם בעבירות של
30 יידוי אבנים בנוגע לליל ה- 11.05.21 על יסוד הראיות שפורטו בהחלטתה איני שותפה לדעה כי עסקינן בפגם
31 מהותי באופן שבו הפעילה המאשימה את שקול דעתה בהעמדתו של סלמאן לדין "רק" בעבירות בהן עמד
32 לדין בבית משפט השלום.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1
 2 הכלל הוא שרק מקרים נדירים וחריגים בהם נטענה טענה לאכיפה מפלה, שאיננה תוצאה של כוונת זדון,
 3 יקימו לנאשם הגנה מן הצדק (רע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' ורדי ואח' (31.10.18)).
 4 בשאלה האם לפנינו אותו מקרה נדיר וחריג המצדיק להקים לנאשמים הגנה מן הצדק, התשובה לכך, לטעמי,
 5 היא שלילית.
 6
 7 הלכה היא עמנו כי בהחלטה בשאלה אם להגיש כתב אישום, מסור לרשויות התביעה שיקול דעת רחב
 8 ושבידיהן הכוח לבחור בין מספר החלטות חוקיות שונות. החלטת רשויות התביעה מתקבלת בהתאם
 9 למקצועיותן הרבה, ונגזרת של עובדה זו היא כי בית המשפט יתערב בה רק אם ימצא כי היא לוקה בחוסר
 10 סבירות קיצוני או בעיוות מהותי (ראו למשל דנ"פ 5387/20 רפי רותם נ' מדינת ישראל (15.12.21), בג"ץ
 11 1504/20 אבואלקיעאן נ' פרקליט המדינה פסקה 52 (20.10.21) ובג"ץ 5752/17 פלונית נ' פרקליטות המדינה
 12 פסקה 20 (09.09.19)).
 13
 14 בהינתן שהתשתית הראייתית נגד סלמאן הייתה שונה בעוצמתה מזו שעמדה בעניינם של הנאשמים
 15 והראיות שקשרו אותו לא הגיעו לעוצמת הראיות נגד הנאשמים ובהינתן שלהבדיל מהנאשמים, סלמאן היה
 16 מעורב בעבירות רק בליל 11.05.21 ולא בשני לילות כפי שיוחס לנאשמים בענייננו, הרי שהסבר ב"כ
 17 המאשימה לפיו בנסיבות תיק זה לא נכון היה להשתמש בהודעות שנמסרו בשב"כ ושיש להסתפק בהודעות
 18 שנגבו במשטרה, הוא הסבר מתקבל על הדעת וסביר. ההסבר כורך בחובו גם הקשר של סיכון בחשיפת שיטות
 19 ואמצעים וזיהוי חוקרי שב"כ. (הדגשה לא במקור- ד"כ).
 20
 21 על כן, הנני סבורה שאין לפנינו מחדל או רשלנות מהותיים המצדיקים להעניק לנאשמים הגנה מן הצדק.
 22 זאת ועוד, בהינתן שנסיבת ה"טרור" נמחקה מכתב האישום נגד הנאשמים, הדבר אף נכון ביתר שאת.
 23
 24 על אף האמור, אני מסכימה, שתוצאת ההליך שנקט נגד סלמאן עשויה להשליך על עונשם של הנאשמים
 25 כנגזרת של עקרון אחידות הענישה, בהתאמות ובהקשרים שידרשו, בשלב גזר הדין".
 26
 27 שני דגשים בנוגע למסקנתי זו. הראשון- הגם שהוסכם שלסלמאן עבר פלילי, עולה מטעונו הצדדים
 28 שהראיות נגדו בנוגע ליידוי אבנים (להבדיל מהצתת צמיגים), היו שונות בטיבן מהראיות שהיו בידי
 29 המאשימה בנוגע לנאשמים, לפחות בעניין ראייה מרכזית (סלמאן חזר בו מהודאתו כבר בשב"כ
 30 ובחקירה במשטרה שמר על זכות השתיקה ואילו הנאשמים הודו במעשים גם במשטרה – נתון שהובא,
 31 בין היתר, בחשבון במסגרת שיקולי ההעמדה לדין, בענייננו).
 32
 33 כאמור, איני סבורה שנפלה טעות בשיקולי המאשימה בהעמדתו לדין של סלמאן בעבירות כפי שיוחס
 34 לו, או עשה שהגיעו עמו להסדר טיעון; בנסיבות ענייננו, כניסה לשיקולי המאשימה ברזולוציות מהסוג
 35 הנטען ע"י ההגנה, חוטאת לעקרון ההסתמכות על שיקולי המאשימה כמקצועיים.
 36
 37 הדגש השני - נוגע לאופן ישומו של עקרון אחידות הענישה - בדנ"פ 1109/02 **מרדכי שושני נ' מדינת**
 38 **ישראל** (12.2.2002), נטען להפירה של עקרון זה כאשר הקלו עם עונשם של חלק מהנאשמים באותה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1 פרשה ונקבע כי המטרה של אחידות בענישה היא אמנם למנוע אפליה, אך לא לכפות על ביהמ"ש
2 ענישה שגויה. בהקשר זה נאמר:

3 **".. שנית, והוא עיקר: בית-המשפט העליון קובע מפורשות כי "אף שכהן יצא, בסופו של דבר, פטור**
4 **בעונש קל מזה שהיה מוצדק לגזור עליו, אין אמת המידה העונשית, המוטעית, שננקטה בעניינו**
5 **יכולה למנוע מבית המשפט מלגזור לנאשמים אחרים בפרשה עונשים הולמים וראויים. עקרון**
6 **אחידות הענישה נועד למנוע אפליה בין נאשמים שפשעו יחדיו ובנסיבות דומות; אך לא בא לכפות**
7 **על בית המשפט אמת-מידה עונשית מוטעית, רק מפני שהיא ננקטה במקרהו של אחד הנאשמים**
8 **המשותפים." הלכה זו, לא זו בלבד שהלכה נכונה היא, אלא שאין היא חדשה עימנו. אכן, עקרון**
9 **אחידות הענישה, כמוהו כשאר עקרונות במשפט, חייב לבוא לכלל פשרה עם עקרונות אחרים -**
10 **עקרונות חשובים אף-הם - ואין הוא מכריע תמיד את הכף. וכך, במקום שנפלה טעות בגזירת עונשו**
11 **של שותף לעבירה, אין כל חובה לחזור על אותה טעות בעניינו של הנאשם שבית-המשפט עומד לגזור**
12 **עתה את עונשו."**

13 מתחם העונש ראוי

14 בהינתן שאיני שותפה להתחשבות בטענת ההגנה מטעמים של אכיפה בררנית, אדרש לקביעת מתחם
15 הענישה בנסיבות עניינו, בקצרה. חברתי כבר עמדה בהרחבה על השיקולים הרלוונטיים לקביעת
16 מתחם הענישה: הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה
17 הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

18
19 בתוך כך עמדה חברתי על עוצמת הסכנה הגלומה בהצתת צמיגים ועצים על מנת לחסום צירי תנועה
20 ובידוי אבנים לעבר כלי רכב בנסיעה ועל הנזק הקטלני והממשי מכך. כך גם העובדה שהמעשים נעשו
21 במסגרת התפרעות המונית על השלכותיה לרבות פוטנציאל הנזק שבמעשי הנאשמים שפסקו רק לאחר
22 התערבות כוחות הביטחון. חברתי עמדה גם על הנזק הממשי שגרמו הנאשמים למשתמשי הדרך
23 המבועתים שנקלעו לזירה, בגוף וברכוש ולא אחזור על הדברים.

24
25 לצד זאת אבקש להדגיש שהנאשמים הורשעו על פי הודאתם בריבוי עבירות של יידוי אבנים לפי סעי'
26 332(א)(ב) כלומר החלופה המחמירה ו"עבירות" של חבלה במזיד ברכב לצד עבירות אחרות. בתוך כך,
27 הם הורשעו בכך שבמהלך שני הלילות, הם הגיעו לצומת ולגשר **"על מנת לקחת חלק בהתפרעויות"**,
28 כלומר תכננו לקחת בהן חלק גם בלילה הראשון. כך או כך, ודאי שבלילה העוקב (בו כבר לא השתתף
29 אותו סלמאן), הנאשמים הגיעו למקום לאחר תכנון וידיעה על הנעשה שם ומאותה מטרה – לקחת
30 חלק בהתפרעות. עוד הורשעו הנאשמים, בין היתר, בכך שבשני הלילות הם יידו, יחד עם אחרים,
31 **"אבנים רבות בגודל של כף יד לערך לעבר כלי הרכב שנסעו כאמור בצומת, מרחק מטרים ספורים.."**

32
33 על חומרת עבירת יידוי אבן לעבר כלי תחבורה במטרה לפגוע בנוסע, לפי סעיף 332(א)(ב) לחוק ניתן
34 ללמוד מן העונש המקסימלי הקבוע למבצע העבירה - 20 שנות מאסר; זאת, לבד מעבירת ההתפרעות,
35 החבלה במזיד ברכב ממניע גזעני שיוחסו להם ובענין נאשם 4 אף עבירה של סיוע למעשה פיזיות באש
36 ממניע גזעני.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

- 1
- 2 מידת הפגיעה של הנאשמים בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות היתה גבוהה והנוק
- 3 הפוטנציאלי מהן סיכן חיי אחרים באופן ממשי בגוף, ברכוש ובנפש. עמד על כך בית המשפט העליון
- 4 בע"פ 8639/13 אלדבס נגד מדינת ישראל (17.03.14) באומרו:
- 5
- 6 "אבנים – פגיעתן רעה, והמיידה אותן יכול רק לשער את מידת הפגיעה, העלולה להגיע חלילה כדי מחיר
- 7 דמים, והיו דברים מעולם... כבר נאמר, כי אבן היא נשק מסוכן, לא כל שכן כשאבנים באות בחבורה,
- 8 בהתגודדות של המון (ראו ע"פ 6569/05 אבו אלעיש נ' מדינת ישראל)".
- 9 אפקט הפחד ותחושת האיום הקיומי שחוו משתמשי הדרך, התעצמו על רקע העתוי והמצב הבטחוני.
- 10 אשר למדיניות הענישה, כגישה רווחת, הוטלו עונשי מאסר לריצוי בפועל, לא קצרים, בעבירות דומות
- 11 אף בענינים של קטינים נעדרי עבר פלילי כפי שניתן ללמוד על כך מפסיקת בתי המשפט עליה עמדה
- 12 חברתי בהרחבה.
- 13 עונשי מאסר לא קצרים הוטלו גם על מי שהורשע בעבירה הפחות מחמירה לפי סעי' 332(א)(א), שהעונש
- 14 לצידה עומד על 10 שנים לעבירה אחת כלומר מחצית העונש לעבירה אחת לפי סעי' 332(א)(ב).
- 15
- 16 בע"פ 6106/23 עמרני נ' מדינת ישראל (15.05.2024), שהוזכר ע"י חברתי בהקשר לחלופה המקלה לפי
- 17 סעיף 332(א) לחוק) עמד בית המשפט העליון על פוטנציאל הנוק מאותן עבירות:
- 18 "בית משפט זה שבועמד על החומרה המגולמת בעבירות התפרעות. הללו יוצרות סכנה מוחשית לאזרחים, אורות
- 19 אימה בקרב הציבור ומערערות את יסודות שלטון החוק. על כן, נקבע כי יש לפעול כלפיהן ביד קשה ובענישה
- 20 מרתיעה אשר תרסן התפרעויות העלולות לסחוף המון רב ולצאת מגדר שליטה..." (ראו בדומה גם ע"פ 3982/22
- 21 מדינת ישראל נ' ח'ג'וג' (27.10.22) בע"פ 4585/22 מדינת ישראל נ' ערדאת ואח' (25.7.22)).
- 22 ובהמשך, בהקשר לעיתוי בהן נעברו, כבעניינו:
- 23 "הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שהעבירות מתבצעות במהלכן של תקופות בהן שוררת מתיחות ביטחונית,
- 24 וכאלו היו ימי מבצע "שומר חומות" – ימים שבהם הארץ בערה מבפנים ומבחוץ. בתקופות מעין אלה, מושקעים
- 25 משאבים רבים על ידי כוחות הביטחון בניסיון לשמור על הסדר הציבורי. הנוטלים חלק באירועי התפרעות
- 26 אלימים, מלבים את המתח השורר בקרב הציבור ומקשים על כוחות הביטחון בביצוע מלאכתם – מה שיוצר
- 27 סיכון מוחשי לחיי אדם..".
- 28 גם נאשמים צעירים, ללא עבר פלילי, ששיתפו פעולה עם גורמי טיפול ועברו שינוי תפסתי ע"פ עמדת
- 29 שרות המבחן, נדונו, לא אחת לעונשי מאסר לא קצרים. פסיקת בתי המשפט מלמדת שכלל שחומרת
- 30 העבירה גוברת, הצטמצמה השפעתם של האינטרסים האישיים (למשל, ע"פ 9162/23 ואח' פלוני ואח'
- 31 נ' מדינת ישראל (3.6.25)).
- 32
- 33 לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם,
- 34 מדיניות הענישה הנהוגה ע"פ הקו המנחה הברור מבית מדרשו של בית המשפט העליון ונסיבות ביצוע

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1 העבירות, הנני סבורה שמתחם העונש הראוי למעשי העבירות שביצעו נאשמים 1-3 הוא של עד 28
2 חודשי מאסר ושל נאשם 4 הוא של 30 עד 62 חודשי מאסר.

3

4

קביעת העונש בתוך מתחם הענישה

5 לטעמי, בנסיבות עניינינו, מאסר בפועל, הוא זה שיביא לידי ביטוי ראוי את עיקרון ההלימה המנחה
6 בענישה ויבטיח יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של כל נאשם לבין סוג
7 ומידת עונשו.

8

9 אשר לשיקולי השיקום, אלה אינם חזות הכול והמלצת שירות המבחן כשמה כן היא – המלצה שאינה
10 מחייבת את בית המשפט (ע"פ 2260/22 פלוני נ' מדינת ישראל (18.07.2022)) ואין בה, בעניינינו, לטעמי,
11 כדי להטות את הכף לטובת סטיה ממתחם העונש הראוי.

12

13 בע"פ 475/24 פלוני נ' מדינת ישראל (20.05.2024), שאוזכר ע"י חברתי, נדחה ערעור שני קטינים ובגיר.
14 הקטינים נדונו ל-22 חודשי מאסר והבגיר ל-30 חודש בהקשר לעבירות שבוצעו בעת מבצע "שומר
15 החומות", זאת למרות היעדר עבר ותסקירים חיוביים ולמרות כך שהם סווגו כאסירים בטחוניים. וכך
16 נאמר שם:

17 **"... לא נעלמו מעינינו התסקירים החיוביים בעניינם של שני המערערים הקטינים והמלצת שירות**
18 **המבחן לנוער לגביהם. אף לא נעלם מעינינו כי לשלושת המערערים אין עבר פלילי, הם הביעו חרטה**
19 **כנה והלקו את עצמם על כך שנגררו לאירוע ללא מחשבה תחילה, והם שוהים כיום בתנאי מאסר**
20 **קשים בכלא "דקל" לאחר שסווגו כאסירים ביטחוניים. למרות כל זאת, איננו רואים מנוס מהטלת**
21 **מאסר בפועל בגין עבירות שבוצעו בעת מבצע "שומר חומות", על רקע לאומני, שעה שהמדינה נתונה**
22 **להתקפות מבחוף".**

23 בע"פ 9162/23 ואח' פלוני ואח' נ' מדינת ישראל שאוחד, בין היתר, בע"פ 5815/24 אלסאנע נ' מדינת
24 ישראל (3.6.25), נדחה ערעור שהגישו המערערים שנדונו ל-24 חודשי מאסר על בגין ידוויי אבנים
25 (בודדות) במסגרת ארועי שומר החומות, על אף המלצות שרות המבחן להסתפק במאסר שירוצה
26 בעבודות שרות. באותו ענין המערער אלסענה השתלב בתוכנית טיפול "צדק מאחה קהילתי" במסגרת
27 קבוצת דיאלוג בין ערבים ליהודים אשר הוקמה ע"י משרד הרווחה בשיתוף עם הסנגוריה הציבורית.
28 צוין שהנאשם היה פעיל בקבוצה זו, לקח אחריות על מעשיו והביע עליהם "חרטה גדולה". גורמי
29 הטיפול בקבוצה התרשמו כי הנאשם אינו מתחבר או מזדהה עם ערכי אסלם קיצוני או לאומנות
30 קיצונית. צוין עוד כי עם פרוץ מלחמת "חרבות ברזל" יזמה הקבוצה הנ"ל, פעילות התנדבותיות בסיוע
31 לחקלאי עוטף עזה ל'אורך תקופה ארוכה' מידי יום שישי. נאשם 2 בדומה אף היה אמור לדבריו
32 להתחיל בלימודי רפואה.

33

34 הגם שכך, התבטא בית המשפט העליון וציין שמדובר בעונש מידתי ואף מקל, תוך העדפת שיקולי
35 הרתעה והאינטרס הציבורי על פני זה האישי.

36

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1 טענת חלוף הזמן היא טענה שיש להביא בחשבון במידה מסוימת בלבד ולא בלי הסתייגות. בתיק זה
2 מרבית הדחיות רובצות לפתחה של ההגנה שהגישה בקשות דחייה רבות, מטעמים שונים (ראו לדוגמא
3 החלטות מתאריכים 22.11.21, 2.6.22, 25.10.22, 18.9.23, 30.6.24, 11.8.24).

4 בענייננו, על אף שיקולי הרתעת הרבים והגמול, ראוי לטעמי לקבוע את עונשם של הנאשמים ברף
5 התחתון של מתחם העונש; זאת, בהתחשב בהודאת הנאשמים בעבירות, נטילת אחריות, החרטה
6 שהביעו, היעדר הרשעות קודמות, שיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול, מאמצי השקום כפי שפורטו
7 בתסקירי שרות המבחן עליהם עמדה חברתי בהרחבה, השפעת ההליך הפלילי והשלכותיו על חייהם,
8 ויתר הנסיבות האישיות הרלוונטיות לכל אחד מהם כפי שעמדו על כך שרות המבחן בתסקיריו וב"כ
9 הנאשמים בטיעוניהם לעונש, בהרחבה.

10
11 כפי שציינתי בהחלטה מיום 29.1.25 לתוצאת ההליך שנקט נגד סלמאן, הגם שאינו מקים הגנה מן
12 הצדק מטעמי אכיפה פסולה, מתוך התחשבות בתחושות הנאשמים וכנגזרת של עקרון אחידות
13 הענישה, גם נימוק זה מצטרף לנימוקים המצדיקים את קביעת עונשם של הנאשמים ברף התחתון של
14 מתחם הענישה.

15
16 אשר על כן, עמדתי היא שיש לגזור על נאשמים 1, 2, ו-3 עונש של 28 חודשי מאסר לריצוי בפועל
17 ועל נאשם מס' 4-30 חודשי מאסר לריצוי בפועל- הכל בניכוי ימי המעצר על פי חישובי שב"ס.

18
19 ליתר רכיבי העונש- אצטרף לעמדת חברי.
20

דינה כהן, שופטת

21 **השופט איתי ברסלר-גונן:**

22 חברתי האב"ד כב' השופטת שלו, ניתחה את עצמת הפגיעה בערכים המוגנים, ואת חלקם של
23 הנאשמים בביצוע העבירות, כמו גם את הפסיקה הנוהגת, ואין לי אלא להצטרף לדבריה המלומדים
24 והמפורטים, ואף לתוצאה העונשית אליה הגיעה.

25 בהקשר לשלב שבו יש לשקול את טענת ההגנה מן הצדק, דעתי נוטה יותר לזו של השופטת ד. ברק-
26 ארז, שלפיה הגנה מן הצדק בהקשר של אכיפה בררנית, צריכה להישקל במקרים המשמעותיים
27 כחריגה לקולה ממתחם העונש ההולם (ראו: ד. ברק-ארז, "אכיפה בררנית והזכות לשוויון בהליך
28 הפלילי", ספר עדנה ארבל 119, בעמ' 135-136, וראו גם עמדתה של השופטת ברק-ארז בע"פ
29 7621/14 גוטסדינר נ' מדינת ישראל (1.3.17) ביחס למערער אפריאט (פסקה 125 לחוות דעתה)). כך

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

- 1 לטעמי יביע בית המשפט מחד את עמדתו הערכית ביחס למעשים עצמם שביצעו הנאשמים, ובאופן
2 נפרד גם יתייחס למחדל התביעה שבא לידי ביטוי באכיפה הבררנית, ומשקלו.
- 3 עם זאת, במקרה שלפנינו, בוודאי גם נוכח שיקולי השיקום כפי שיפורט להלן, הדרך אינה משנה את
4 התוצאה.
- 5 המאשימה בעצמה הסכימה שמשמעותה של ההגנה מן הצדק צריכה להיות הפחתה של שנת מאסר
6 ממתחם העונש ההולם, ולטעמי ראוי כי **ההפחתה** תהיה אף יותר קרובה ל- 15 חודשי מאסר.
7 המשמעות היא לטעמי, שגם אילו מתחם העונש ההולם היה גבוה יותר לפני שקילת ההגנה מן הצדק,
8 הרי שקבלת טענה זו בנסיבות שלפנינו צריכה להביא לתוצאה עונשית כפי שהגיעה אליה חברתי
9 השופטת שלו, דהיינו עונש של 15 חודשי מאסר בפועל לנאשמים 1-3 ועונש של 18 חודשי מאסר בפועל
10 לנאשם 4.
- 11 לאחר מתן ביטוי לשיקול ההגנה מן הצדק, אני מצטרף לדעתה של חברתי השופטת שלו כי יש לחרוג
12 **בנוסף**, גם מטעמי שיקום, וניתוחה המקיף מקובל עליי גם בהקשר זה. מצויים אנו כמעט 5 שנים מאז
13 האירועים, אשר ערערו את תחושת הבטחון ואת מרקם היחסים העדין בין המגזרים השונים בנגב,
14 ונדמה כאילו חלפה תקופה ארוכה הרבה יותר. הטבח ב- 7.10.23, כפי שציינה חברתי, אמנם כוון על
15 ידי אויבנו בעיקר לעבר יישובי עוטף עזה אך לא פסח על יתר המגזרים במחוזנו, עת האויב רצח, חטף
16 ופשע לא רק ביהודים אלא גם באופן לא מובחן באוכלוסייה הערבית שהיא חלק מהחברה בישראל.
17 ובעת ההיא, בוודאי למן טבח ה- 7.10, ואף היום, פעלה האוכלוסייה הערבית הנורמטיבית במחוזנו
18 שכם אל שכם כחלק מהחברה חפצת החיים ועשתה ועושה לשם כך.
- 19 הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה, כשבדרך כאמור אירועי טבח ה- 7.10, נוצל על ידי הנאשמים להליך
20 טיפולי ושיקומי, בין במסגרות של צדק מאחה קהילתי או תכנית "חומש" או במסגרת עצמית,
21 והדברים באו לידי ביטוי מוחשי במעשים לטובת החברה ולטובת איחוי הקרעים בנגב. בכך, כפי
22 שקבעה חברתי השופטת שלו, הוכיחו הנאשמים מהפך באישיותם, בתפיסותיהם ובהלכותיהם,
23 והאינטרס הציבורי הוא שלא ישוּבו כעת אל מאחורי סורג ובריח.
- 24 אשר על כן, אני מצטרף לתוצאה אליה הגיעה חברתי כב' האב"ד, השופטת שלו.
- 25

איתי ברסלר-גונן, שופט

26

27

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17501-08-21 מדינת ישראל נ' נצאצרה ואח'

1 אשר על כן הוחלט ברוב דעות, כאמור בחוות דעתה של השופטת גילת שלו, להשית על כל אחד
2 מהנאשמים את העונשים הבאים:

3 1. מאסר בפועל למשך 9 חודשים, אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, בכפוף לקבלת חוות

4 דעת חיובית של הממונה על עבודות השירות.

5 2. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, והתנאי הוא שמי מהנאשמים לא יעבור עבירה נוספת

6 בה הורשע בתיק זה או כל עבירת אלימות, במשך 3 שנים מהיום.

7 3. קנס בסך 7,500 ₪, או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 120 יום.

8

9 ניתנה היום, כ"ב אדר תשפ"ו, 11 מרץ 2026, במעמד הצדדים.

איתי ברסלר-גונן, שופט

דינה כהן, שופטת

גילת שלו, שופטת אב"ד

10